

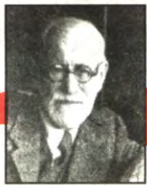
Wetito

België-Belgique
P.B.
3000 Leuven 1
2/2817

algifte: Leuven X
(weekblad - verschijnt niet
van juni tot augustus)

**Studentenbewegingen
van Katholieke
Hogeschool Leuven**
pp. 6-7

**Wetenschap en
Maatschappij deel 5:
Psycholoog Paul Eelen**
pp. 8-9

**Mark Lagoon
speelt het kort**
p. 13

Studiefinanciering niet langer te rijmen met teloorgang 'klassieke gezin'

Ouderonafhankelijke studietoelagen gewenst

De kans dat studenten ernstige problemen hebben om hun studies te bekostigen, wordt het sterkst bepaald door de gezinsamenstelling. Dat bleek uit een analyse van sociale gegevens van ingeschreven studenten aan de KU Leuven door Diana Smedts (Dienst Studentenvoorzieningen). Dit gegeven vormde meteen een nieuw element in het debat rond de hervorming van de studiefinanciering, dat ook vorige week in Brussel werd gevoerd op een werkdag van de Vereniging Vlaamse Studenten (VVS), de Vlaamse Interuniversitaire Raad (Vlir) en de Vlaamse Hogescholenraad (Vlhora).

Studenten van VVS en personeel — mensen van de vloer — van verschillende Vlaamse studentenvoorzieningen kwamen vorige week samen in het statige Hendrik Conscience-gebouw van het Ministerie van Onderwijs om in discussie te gaan over verschillende aspecten van de studietoelagen. Dit stelsel heeft de voorbije jaren al bijzonder veel slechte sifers gekregen: het is compleet ondoorzichtig, beurzen dekken de werkelijke kosten niet, veel te weinig jongeren kunnen 'genieten' van een beurs. Kortom, al vaak werd in wetenschappelijke literatuur gesteld dat studietoelagen amper iets hebben bijgedragen tot de

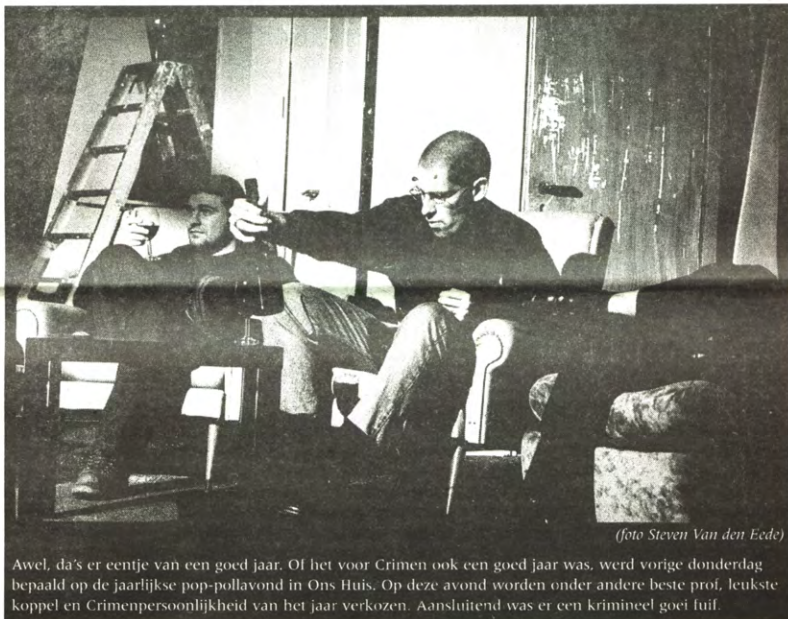
demokratisering van het onderwijs. De overleggroep van VVS, Vlir en Vlhora had voordien al heel wat voorstellen tot het systeem te hervormen. Deze waren grotendeels overgenomen door het — in februari ingediende — dekretvoorstel van Agalev-volksvertegenwoordiger Ludo Sannen. Tijdens de werkdag werden een aantal punten van dat dekretvoorstel commentarieerd. Ook de rol van mobiliteit, sociale voorzieningen en de huidige evolutie van de gezinsamenstellingen waren thema's die behandeld werden in kleinere werkgroepen.

Ludo

De deelnemers van de werkdag waren het alvast roerend eens met Sannen's voorstel om een *jokerbeurs* in te voeren. Dit is een beurs voor bistudenten die slechts één maal kan aangevraagd worden. Op dit moment heeft iemand maar recht op een beurs wanneer

hij slaagt, waardoor het voor studenten met beperkte financiële middelen in de praktijk meestal onmogelijk is om te bissen. Het

vervolg op p.3

(foto Steven Van den Eede)

Awel, da's er eentje van een goed jaar. Of het voor Crimen ook een goed jaar was, werd vorige donderdag bepaald op de jaarlijkse pop-pollavond in Ons Huis. Op deze avond worden onder andere beste prof, leukste koppel en Crimenpersoonlijkheid van het jaar verkozen. Aansluitend was er een crimineel goet luif.

KU Leuven laat NSV toe op kampus

Meer duidelijkheid in reglement gevraagd

Afgelopen donderdag was er heel wat gepland in het Maria Theresia College (MTC). Rektorkandidaat André Oosterlinck kwam zich voorstellen aan de Leuvense studentenbeweging en de extreemrechtse Nationalistische Studentenvereniging (NSV) organiseerde een meeting samen met een andere organisatie, de Jonge Vlaamse Volksbeweging. De werkgroep Democratisch Onderwijs organiseerde een actie tegen de toelating van het NSV op de kampus.

Uiteindelijk heeft de NSV niet vergaderd in MTC, maar in het Instituut Oudheidkunde dat zich in de Vlamingenstraat bevindt. De rektor had opdracht gegeven tot die verplaatsing, want hij wilde niet dat de vergadering die hij had met de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) verstoord zou worden. De antifascistische betogers waren hier echter niet van op de

hoogte. Zij liepen rond in de gangen van het MTC. Op het hogeschoolplein waren ondertussen rijkswacht en politie aangekomen. Om hen te ontlopen, glipten de manifestanten weg langs een venster. Hierna trokken ze naar de Vlamingenstraat. Daar stonden ze ineens oog in oog met de NSV'ers, die net het oudheidkundig gebouw wilden binnengaan. Beide partijen schenen zich daar niet echt aan te hebben verwacht. NSV schoof meteen zijn eigen ordedienst naar voor. Op dat moment grepen een aantal rijkswachters in om schermutselingen te voorkomen.

Zij bevonden zich in het Instituut Oudheidkunde, achter de NSV'ers. Danny Van Herck, hoofd kampusdiensten en veiligheid, had de rijkswachters toestemming gegeven het terrein van de universiteit te betreden. Vijfenvientig betogers werden administratief aangehouden. Rond één uur 's nachts werd iedereen weer op vrije voeten gesteld.

De KU Leuven laat extreemrechtse groeperingen vergaderen op haar terrein.

De Alma Mater zou slechts activiteiten weigeren als de openbare orde verstoord dreigt te worden. Maar hoewel men op voorhand wist dat er een betoging ging komen, is de NSV-meeting toch niet afgeblazen. Volgens studentenkoördinator Dirk Van Gerven was het risico op verstoring van openbare orde niet zo groot. Dat risico wordt ingeschat door de politie. Op de vraag waarom de NSV moest verhuizen van de rektor, als de openbare orde dan toch niet in het gedrang kwam, stelde Van Gerven dat dit gebeurde opdat de NSV'ers de vergadering waar Oosterlinck zich bevond, niet zouden storen.

Op het moment van de meeting sprak Oosterlinck in MTC met de studentenverteenwoordigers van Loko. Hierbij voelden ze de rektor onder andere aan de tand om de politiek ten opzichte van verenigingen die in lokalen van de KU Leuven willen vergaderen. De NSV mag dit, maar in december 1998 kreeg het Koerdistan Komitee geen toestemming te feesten. Destijds ontkende Oosterlinck onder druk

gezet te worden door de Turkse regering. Op de vergadering van donderdag jongstleden zei hij echter wel dat de Koerden niet in een uniegebouw mochten vergaderen omdat de KU Leuven een belangrijk project heeft lopen in Sagalassos.

De studenten zijn vragende partij voor duidelijker regels. Het criterium van openbare orde wordt niet consequent toegepast en is bovendien betwistbaar als criterium. Loko gaat hierover een brief schrijven naar het Gemeenschappelijk Bureau. Een bezwaar tegen de aanwezigheid van de NSV op de kampus kan bijvoorbeeld zijn dat ze de wet op racisme schenden. Naast haar uiterst racistisch gedachtegoed, maakten talrijke NSV-leden zich in het verleden schuldig aan geweldadigheden tegen studenten en migranten. Het NSV wordt tot dezelfde 'familie' gerekend als het Vlaams Blok en de nationaal-socialistische Vlaamse Militanten Orde.

Margo Foubert
Bart De Schrijver

Veto
 's Meiersstraat 5
 3000 Leuven
 Tel 016/22 44 38
 Fax 016/22 01 03

Jaargang 26
 Nummer 27
 3 april 2000

Ver. uitg.: Peter Mangelschots
 Hoofdredaktie: Bart De Schrijver
 Redaktiesekretaris: Peter Mangelschots

Redaktie: Stijn Bovy, Marie-Anne Dedeurwaerdere, Filip De Keukeleere, Margo Foubert, Loes Geuens, Joost Helsen, Diederik Vandendriessche, Pieter Van der Aa

Doka: Dirk Bernard, Jimmy Debruyne, Steven Van den Eede

Medewerkers: Katelijne Beerten, Nikolas Cloet, Yves Dejaeghere, Anne Deker, Kim Neuskens, Tine Swaenepoel, Natalie Van Leuven

Layout en vormgeving: Dirk Bernard, Stijn Bovy, Nikolas Cloet, Marie-Anne Dedeurwaerdere, Filip De Keukeleere, Kristof D'Exelle, Bart De Schrijver, Margo Foubert, Loes Geuens, Chloé Heerman, Joost Helsen, Gudrun Labiau, Willy Leung, Dieter Maes, Peter Mangelschots, Stephan Neetens, Jorn Peeters, Kathleen Raskin, Roeland Smets, Tine Swaenepoel, Rob Tilmans, An Van De Moortel, Diederik Vandendriessche, Steven Van den Eede, Pieter Van der Aa, Steven Van Dessel, Nathalie Van Leuven, Tom Van Wauwe

Dtp: Filip De Keukeleere, Willy Leung, Steven Van Dessel
 Spelling: Filip De Keukeleere, An Van De Moortel

Eindredaktie: Loes Geuens, An Van De Moortel

Internet-Veto:
<http://www.veto.student.kuleuven.ac.be>
 e-mail:
veto@veto.student.kuleuven.ac.be

Zetwerk en publiciteit
 Alfaset Leuven (016/22.04.66)
 Drukkerij: Kempenland (Herentals)
 Oplage: 9000 eksemplaren
 ISSN-nummer: 0773-5162
 Abonnementen
 Studenten: 250fr/6,20 €; niet-studenten: 350fr/8,68 €; buitenland: 700fr/17,35 €; steun vanaf 1000fr/24,79 €; over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77

Redactievergadering
 iedere vrijdagnamiddag om 16.00 u

Bel, fax, mail of kom eens langs. Alle informatie vindt u in de kolofon.

VETO wil **VERS BLOED!**
 SCHRIJVERS,
 TEKENAARS,
 FOTOGRAFEN,
 LAY-OUTERS...
 (M/V)

lezersbrieven

Reklame

Sinds enkele weken merken wij tot onze verbazing dat binnen universitaire gebouwen panelen werden aangebracht voor publiciteit die niet onmiddellijk betrekking heeft op universitaire aangelegenheden. We zijn van oordeel dat zulke uitgesproken commerciële reclame niet past binnen de KU Leuven.

Prof. Jacques Haers, fakulteit Godgeleerdheid
 Prof. Nicolas Standaert, fakulteit Letteren

NSV

Wat een absurd teater. NSV-bijeenkomst in een lokaal van de Katholieke Universiteit Leuven. Wat krijgen wij daar bovenop? De hele straat afgesloten en de ingang afgeschermd door een belachelijk groot aantal rijkswachters. Een groepje betogers dat haar afkeer en ontgoocheling uitspreekt over een organisatie klakskesdragende fascist en vooral de aanmoedigende houding van de KU Leuven. Het enige 'orde-

storende' aan de hele zaak blijft wat geroep en gefluit. De reactie van de rijkswacht? Een jongen tegen de grond geslagen die zich enkel verbaal kwaad maakt en waaraan elke fysieke agressie ontbreekt. Zonder een voor mij aanduidbare reden worden alle mensen, ook zij die kalm en afwachtend staan toe te kijken, verder weg gedreven van de ingang, en dit op een wansmakelijk intimiderende en ronduit agressieve manier.

Mensen die blijven staan worden systematisch uit de groep geplukt en opgepakt: een vrouw van veertig jaar die gedurfd heeft 'fascisten' te roepen naar enkele arriverende NSV-leden, een meisje met dreadlocks (dat kind moet wel links gespuist zijn), mensen die gewoon stilstaan en afwachten. Aan de andere kant van de straat staan plots nog meer mankrachten, en zo wordt plots de groep (pakweg 25 man?) ingesloten en tegengehouden door drie keer zoveel politie en rijkswacht. Anderhalf uur duurt het om die mensen, samengepakt op enkele vierkante meters, één voor één uit de groep te pikken en op te pakken. Iemand van buiten uit wil de groep tegemoetkomen en reageert niet onmiddellijk op het wegduwen van een rijkswachter. De

man heeft zelfs geen hand geheven. Zes van die gehelmde 'handhavers' bespringen de sukkel en beginnen gezamenlijk op hem in te slaan en zelfs te schoppen. Gewoon absurd. Nu denk ik niet dat er voor de meesten van die pakweg dertig opgepakte mensen veel meer zal volgen dan wat formaliteiten, maar het voelt wat vettig dat hun namen waarschijnlijk ergens gearchieveerd staan. Leve Leuven. Waar zijn we mee bezig wanneer een groep ekstremerechteste vetzakken de bescherming geniet van een katholieke universiteit en daarbovenop een ondenkbaar onredelijke bescherming van tientallen rijkswachters, natuurlijk met waterkanonnen bij de hand? En voor zo'n aanpak kiezen en betalen wij. Ik denk dat ik maar eens wat linkser word.

Dany Buts,
 tweede kandidatuur informatika

Tikkantoor Devano
 016/490.890

Tekstverwerking * Laserprinting
 Lay-out * Tekstinbreng

Boeken, tijdschriften, cursussen, thesissen,....
 Gespecialiseerd in wetenschappelijke materies
 Professionele aanpak
 Jarenlange ervaring

T. & K. Van Nooten-Dehaes
 Lodewijk van Velthemstraat 31
 3020 Herent (Veltem-Beisem)

AFRIKA

FILMFESTIVAL

Leuven • Aarschot • Diest • Dilbeek • Haacht • Tervuren

LEUVEN

28 april - 13 mei

STUDIO PANGAEA
 STUC
 VLAAMS FILMMUSEUM

meer info: tel.: 016/35 09 50 • www.brabant.be/afrikafilm
 een organisatie van vzw Film en Cultuurpromotie, ism derdewereldraad en Cultureel Centrum Leuven

Studiefinanciering

vervolg van p. 1

bijsaai wordt tot nu toe opgevangen door de sociale voorzieningen, wat een zware belasting is voor het budget gezien bissen een structureel probleem is in het hoger onderwijs.

Dat steeds meer studenten uit de 'beursboot' vallen, heeft veel te maken met de berekeningswijze van de studietoelagen. Deze is gestoeld op de personenbelasting. Het probleem is alom bekend: ons fiscaal systeem biedt geen goede garanties voor een korrekte afspiegeling van de vermogenstoestand. Bovendien is de berekeningswijze van de studietoelagen een van de ingewikkeldste wetgevingen binnen de Vlaamse Gemeenschap.

Meer fundamentele kritiek is dat die toelagen volledig gelinkt zijn aan het inkomen van de ouders. Hierachter steekt de gedachte van de financiële draagkracht van een gezin in functie van de kind(er)en. Stilaan wordt echter duidelijk dat deze 'ouderafhankelijke' studiefinanciering haar doel mist, door de veranderende maatschappelijke evolutie van 'het gezin'. Recente studies toonden al aan dat het klassieke gezinsmodel zwaar onder druk staat. Uit een analyse van de Rijksregisters van het Steunpunt Demografie van Ufsia blijkt bijvoorbeeld dat trouwen in het Vlaams Gewest sinds het begin van de jaren negentig minder populair is dan ooit. Het aantal echtscheidingen blijft daarentegen stijgen. Men kan spreken van een 'fragmentering' van de samenleving, of het ontstaan van zogenaamde *mozaïek-gezinnen*.

Als men spreekt over studiefinanciering, kan men niet meer om deze gegevens heen. Dat werd ook duidelijk op de werkdag, na lezing van de resultaten van de studie van Diana Smedts. De onderzoeker van de Dienst Studentenvoorzieningen telde vast dat de kans op het zich voordoen van financiële moeilijkheden het sterkst bepaald wordt door de gezinsamenstelling. Smedts' onderzoek — in opdracht van

de stuurgroep sociale gegevens van professor Lammertyn — baseerde zich op de sociale gegevens die Belgische generatiestudenten invulden op vragenlijsten wanneer zij zich inschreven aan de KU Leuven voor het academiejaar 1996-1997. Daarin wordt gevraagd naar het beroep, het onderwijsniveau, de beroepsituatie van vader en moeder en de gezinsamenstelling. Sinds 1996 wordt ook gevraagd of de ouders het financieel moeilijk hebben om de studies van de studenten te bekostigen. In het algemeen geeft bijna 37 procent van de generatiestudenten aan dat de ouders het financieel moeilijk hebben om hem of haar te laten studeren. Konkreet blijken de meest kwetsbare groepen arbeiders, werklozen en vooral alleenstaande moeders met kinderen te zijn.

Het minst financiële problemen doen zich voor wanneer beide gehuwde ouders werken. De kans dat een éénoudergezin, bestaande uit een moeder en kind(eren), financiële problemen heeft, bedraagt 72,5 procent. De situatie van de student is het meest penibel wanneer in een twee-oudergezin beide ouders niet werken of wanneer enkel de moeder werkt.

Rijmen

Op de werkdag, in de werkgroep *mozaïek-gezinnen*, drong één vraag zich op: Hoe valt het huidige 'ouderafhankelijke' studiefinancieringssysteem nog te rijmen met de huidige 'fragmentatie' van de gezinnen? In het dekreetsvoorstel van Agalev wordt verder geborduurd op het huidige, fiscale systeem. Binnen de werkgroep vormde zich echter snel een consensus om te streven naar een (meer)ouder-onafhankelijke studiefinanciering. Hoe die er precies zou moeten uitzien, was voor de deelnemers niet duidelijk. Wel werden er voorstellen geformuleerd die in de richting gingen van een studieloon.

Het studieloon is een toelage die uitgekeerd wordt aan de student zelf, onaf-

hankelijk van het inkomen van zijn ouders. Eigenlijk gaat het hier vooral om een maatschappelijke kwestie, namelijk autonomie geven aan de jongeren, los van hun sociale komaf. Nu zijn jongeren voor de wet zelfstandig vanaf hun achttien jaar. *Zelfstandigheid* blijft echter een lege doos wanneer het geen economische invulling krijgt. In verschillende Europese landen, zoals Denemarken en Nederland, bestaan er gemeendebestuurde systemen van studietoelagen, waarbij een studieloon wordt aangevuld met een beurs. Het studieloon kan bekostigd worden door de afschaffing van de kinderbijslag vanaf achttien jaar en de belastingaftrek

voor kinderen. Ook kan er geld uit de huidige studietoelagen gebruikt worden.

Om een maatschappelijke discussie over dit alternatief voor de huidige studiefinanciering op gang te trekken en verschillende belangenorganisaties (zoals de Bond Voor Grote en Jonge Gezinnen) te overtuigen, zal er nog ijverig moeten gestuurd worden door de 'hervormers'. Over wat de werkdag opleverde, nemen VVS, Vliir en Vhora binnen afzienbare tijd een gemeenschappelijk standpunt in.

Bart De Schrijver

FOKKE & SUKKE KUNNEN VAN HUN STUDIEFINANCIERING GEEN WERKSTER BETALEN

HEE FOKKE,
ROEP JIJ DE
IJSKAST EVEN!

<http://www.foksuk.nl>

Nota studiepunten en studietijd goedgekeurd

Grotere verantwoordelijkheid voor de POK's

Iedere student wordt er — al dan niet bewust — mee gekonfronteerd: studiepunten en studietijd. Wat deze begrippen precies inhouden en hoe men ermee moet omgaan, is lang niet voor iedereen duidelijk. Een zopas goedgekeurde nota van de Onderwijsraad van de KU Leuven tracht hieraan te verhelpen.

De grote lijnen van ons onderwijs zijn dekkend bepaald. Elke academische en voortgezette academische opleiding wordt ingedeeld in studiejaar. Dat is voor de student misschien wel logisch, maar heeft toch een aantal gevolgen. Volgens de definitie bestaat een studiejaar uit een samenhangend geheel van 1500 tot 1800 uren onderwijs- of andere studie-activiteiten, ook wel studietijd genoemd. De studietoelagen van een studiejaar en van elk onderdeel van een opleidingsprogramma wordt uitgedrukt in hele studiepunten, elk goed voor vijftientig à dertig uren studietijd. Een opleidingsonderdeel of vak moet minstens drie studiepunten krijgen. Een voltijds jaarprogramma is bepaald op zestig studiepunten.

Fiktief

Er is een lineair verband tussen studiepunten en studietijd. Door het aantal studiepunten dat aan een vak wordt toegekend te vermenvuldigen met de studietijd van één studiepunt — vijftientig à dertig uur dus — krijg je de totale studietijd voor dat vak.

Natuurlijk zijn de getallen die je zo bekomt niet absoluut: ze gelden voor de *normstudent*. De normstudent voldoet aan alle eisen. Hij heeft de nodige voorkennis, is verstandig genoeg (zonder daarom noodzakelijk de primus van de klas te zijn), is voldoende gemotiveerd en heeft een goede studiehouding. De normstudent is voor elke opleiding verschillend: aan wie wiskunde gaat studeren worden andere eisen gesteld dan aan een toekomstig archeoloog. Daar het gaat om een fiktief begrip, om een abstraktie, zal vrijwel niemand hetzelfde profiel hebben als de normstudent.

Studiepunten maken het mogelijk het relatieve tijdsdeel van elk vak binnen eenzelfde jaarprogramma in te schatten en zichtbaar te maken. Bovendien biedt het studiepuntenstelsel een instrument om de studietijd te beheersen.

Bij het toekennen van studiepunten aan opleidingsonderdelen kan echter van alles fout lopen. Het gevaar bestaat dat men om de rekening te doen kloppen — een jaar moet immers uit zestig studiepunten bestaan — toevlucht zoekt tot kunstgrepen en een loopje neemt met de waarheid. Ook het minimaal aantal van drie studiepunten per opleidingsonderdeel kan voor problemen zorgen.

De Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) boog zich over deze problematiek. Zij vindt dat het huidige systeem voor verbetering vatbaar is. Het resultaat was een nota die in juni 1998 ter bespreking op de Onderwijsraad gebracht werd. Bij de aanvang van het academiejaar 1998-1999 richtte de Onderwijsraad een werk-

groep op die zich zou moeten bezinnen over de problematiek rond studiepunten en studietijd. Die werkgroep, waarin ook studenten werden opgenomen, reflekterde voornamelijk over de relatie tussen studiepunten en studietijd, de relatie tussen begroten en werkelijke studietijd en de studietijdmetingen, die een beeld geven van de werkelijke studietijd. De werkgroep kwam tot een aantal conclusies en aanbevelingen, die zij bundelden in een advies dat goedgekeurd werd op de Akademische Raad.

Signaal

Fundamentele vereiste voor het juist interpreteren van de begrippen studiepunten en studietijd is een adequate invulling van het begrip normstudent. Om deze te bepalen is het nodig begintermen te formuleren. Er bestaan als het ware twee soorten begintermen: de algemene en de opleidings-specifieke. De algemene gelden voor elke universiteitstudent en moeten volgens de Onderwijsraad door henzelf geëxpliciteerd worden. De explicitering van de opleidings-specifieke begintermen behoort tot de taken van de respectievelijke Permanente Onderwijscommissies (POK's).

Voor aspirant-studenten is het heel belangrijk dat ze goed ingelicht zijn over deze begintermen. Ook moeten ze zich kunnen situeren ten opzichte van de normstudent. De Onderwijsraad wil dat hiervoor een instrument ontwikkeld wordt.

Wanneer eenzelfde vak door verschillende groepen studenten gevolgd wordt, heb je ook te maken met verschillende

normstudenten. Bijgevolg kan het aantal studiepunten dat aan dat vak wordt toegekend, voor beide groepen verschillen. Voor de Onderwijsraad kan dit, maar moet elk verschil steunen op onderwijskundige overwegingen; elke afwijking op basis van praktische overwegingen is uit den boze.

Om de studietijd in het oog te houden, dient regelmatig nagegaan of de begrote studietijd in overeenstemming is met de werkelijke studietijd. De POK organiseert hiertoe studietijdmetingen wanneer zij dat nodig vindt, met een minimum van één om de acht jaar.

Als ergens afwijkingen tussen begrote en werkelijke studietijd vastgesteld worden, dringt remedieering zich op. Volgens de Onderwijsraad moet elk geval waar de werkelijke studietijd buiten de normen valt — dus te hoog of te laag is — beschouwd worden als een signaal. Oorzaken moeten gezocht worden en kunnen velerlei zijn: De problemen kunnen liggen in componenten van het onderdeel zelf. Voorkennis wordt onterecht verondersteld, het aantal taken en werkes is buitensporig groot, het cursusmateriaal is onoverzichtelijk enzovoort. Ook de opbouw van het curriculum kan hierin een rol spelen.

De taak van de POK is echter niet volbracht na het opsporen van de oorzaken alleen. Na de probleemdetectie moet zij ook zoeken naar oplossingen. Enkel zo kwijt zij zich van haar primaire taak: het waken over de kwaliteit van het onderwijs.

Tine Swanepoel

Burgemeester, laten we dansen

De Jeugdraad reikte maandagavond prijzen uit voor de best ('Hoofd') en minst ('Leeghoofd') georganiseerde jongerenactiviteit. De Young Adventure Trophy, een initiatief van verschillende jongerenverenigingen om kansarme jongeren bij een avontuurlijk weekend te betrekken, ging met de prijzen lopen. Het gebrek aan fuifzalen werd resoluut aangeduid als pijnpunt voor de Leuvense jongeren.

Voor Rien van den Bosch, Samira El Khadraoui, Johan Vanden Broeck en Tom Van Thienen van de Leuvense Jeugdraad lag het voor de hand om het tekort aan fuifzalen in Leuven tot 'Leeghoofd' te benoemen. Het probleem is er al een hele tijd. Enkele jaren geleden kon de Lido geen vergunning meer krijgen, ook de Corso sloot zijn deuren. De fuifzalen zijn momenteel onbetaalbaar voor kleine studentenkringen en jeugdbewegingen. Je moet al gauw vijftig frank voor een pint vragen om uit de kosten te raken. Bovendien houdt men zich niet altijd aan de strenge veiligheidsvoorschriften.

Er is in Leuven, aldus de Jeugdraad, eigenlijk geen fuifzaal op maat. De burgemeester en het huidige schepencollege blijken absoluut geen vragende partij voor een fuifzaal. De buurtbewoners vertegenwoordigen nu eenmaal meer stemmen dan de jeugd. Er zijn wel initiatieven. Op het stads-overleg, waar ook de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) bij betrokken wordt, werd het fuifprobleem al meermaals aangekaart, echter zonder werkelijk succes. Er bestaat een Commissie Jeugd in de gemeenteraad, die grotendeels op dezelfde golfengte zit als de Jeugdraad. Sommigen onder hen zijn jonge mensen die vaak zelf nog naar fuiven gaan. Anderen hebben kinderen die uitgaan. Zij beseffen hoe nijpend het probleem is en zijn bezorgd om de veiligheid van hun kinderen. Toch krijgt de schepenen van Jeugd het dossier niet door de gemeenteraad. Met de negatieve bekranking van 'Leeghoofd' hoopt de Jeugdraad een

extra incentive aan het stadsbestuur te geven.

Kan de Albatros, die onlangs in handen van Loko kwam, de problemen niet gedeeltelijk verlichten? De Jeugdraad is alleszins opgetogen dat Loko op hun werkgroep fuifzalen aanwezig was en hen de mogelijkheid bood om de zaal aan dezelfde prijs te huren als de studentenverenigingen. Toch stelt men zich de vraag naar de concrete haalbaarheid van een werkelijke samenwerking. Loko beschikt over de mankracht en de financiële middelen om de fuifzaal uit te baten. Toch kan je van de student, die verantwoordelijk is voor de zaal, niet vragen dat hij ook vrijdag en zaterdag ter plekke blijft voor de plaatselijke jeugd. Omdat de Jeugdraad bestaat uit vrijwilligers, die vaak in de week werken, kan men ook van hen moeilijk verwachten dat ze in de weekends een fuifzaal openhouden.

Fuifkoffer

Het stadsbestuur stelde onlangs wel een 'fuifkoffer' ter beschikking, met attributen als walkie-talkies, fluo vesten en een woordje uitleg over Sabam om voor veiligere en beter georganiseerde fuiven te zorgen. Men zoekt echter niet naar structurele oplossingen. Hierdoor vallen de Leuvense jongeren voor vele interessante zaken uit de boot: mensen als Herman Schuermans zouden gerust iets op poten willen zetten, maar er is gewoon geen zaal. Investeren in een zaal ziet het stadsbestuur eventueel op termijn nog zitten, maar men is al-

lesbehalve entoesiast om ook de uitbating op zich te nemen.

De Jeugdraad vraagt zich af waarom Stella, de universiteit en de stad Leuven de handen niet in elkaar slaan en samen voor een oplossing zorgen. Overigens was de raad wel verbaasd over de beperkte mobi-

Tom Van Thienen

(foto Steven Van den Eede)

liteit die de Leuvense studenten aan de dag leggen. toen er enkele jaren geleden sprake was van een zaal in de oude Philips of aan de Vaart, vonden de studenten dat te ver.

De positieve 'Hoofdtroufee' en de bijbehorende twintigduizend frank gingen naar de Young Adventure Trophy, een initiatief om Leuvense jongeren een weekend in de Ardennen te bezorgen. Het speciale aan het weekend is dat het de bedoeling is ook de kansarme jongeren mee te krijgen. Deze vinden vaak de weg niet naar de jongerenverenigingen.

Wat jeugdbewegingen betreft, is het in deze stad immers triest gesteld. Men heeft vorig jaar getracht een Chiro op te richten, maar dat is falikant mislukt. Leuven is een stad waar vele studenten blijven plakken. Wanneer ze kinderen krijgen, verhuizen ze meestal naar de omliggende gemeenten, die groener ogen en waar tipische verkeersproblemen niet bestaan. Bijgevoel is er in Leuven een tekort aan jonge mensen die iets uit de grond willen stampen. Tom Van Thienen: "Eigenlijk bestaat het publiek waarop jongerenorganisaties draaien uit mensen uit de middenklasse. Mensen die thuis de bagage meekrijgen dat er meer is dan geld verdienen alleen. Het zou mooi zijn als ook de kansarme jongeren doorgroeien naar de organisatie van de jeugdwerking."

Om een aanzet te geven om de kansarme jongeren in het jeugdwerk te integreren, werkten vele Leuvense jongerenorganisaties samen om het weekend te organiseren. Johan Vanden Broeck, voorzitter van de CVP-jongeren en lid van de Jeugdraad, getuigt: "Jongeren doen meer dan fuiven alleen. Fuiven is het extraatje, het geld dat je nodig hebt."

Nathalie Van Leuven

Aktie tegen Koning Auto

Tien minuutjes adempauze!

Een veertigtal mensen hebben vorige donderdag enkele kruispunten in Leuven bezet in het kader van een mobiliteitsaktie. Volgens hen komt de stad toe aan voetgangers en fietsers en dient autoverkeer geweerd uit het centrum.

De aktie, die zonder incidenten verliep, werd mee georganiseerd door Sociale Raad, een geleding van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko). Daarnaast riepen ook de Socialistische Jongerenwacht (SJW), Jong-Agalev, de Jeugdbond voor Natuurstudie en Milieubescherming (JNM) en het Sociaal Centrum op "de straten te heroveren".

Er werd verzameld in het Stadspark, alwaar één der organisatoren een bezielde speech hield. De aktie was niet aangekondigd en iedereen werd aan het verstand gebracht dat zo iets risico's inhoudt. Laat het voor eens en altijd duidelijk zijn: als je wordt opgepakt door politie of rijkswacht, verklaar noch onderteken wat dan ook. Ze mogen je niet langer dan 24 uur vasthouden en je hebt recht op één telefoontje.

Zebra

De zebraadakties zijn ondertussen een begrip geworden. Voetgangers hebben absolute voorrang als ze oversteken op een

zebrapad. Wettelijk gezien kan niemand aanstoot nemen aan voetgangers, die de witte lijntjes opnieuw en opnieuw overgaan. Op deze manier werd het verkeer telkens voor tien minuten opgehouden, op drie plaatsen waar auto's anders nogal eens durven doorrijden. Fietsers en bussen kregen vrije doorgang.

De eerste halte was de kruising van de Blijde Inkomststraat met de Ravenstraat (het straatje achter de centrale bib). Het is

nog steeds niet evident om daar over te steken, hoewel vele fietsers en voetgangers dat dagelijks moeten doen. De aktie werd herhaald op het Damiaanplein, aan het begin van de Schapenstraat. Tenslotte was het de beurt aan de Tiensestraat, waar die tussen het Stadspark en het Hooverplein gekneld ligt. Een spandoek vroeg "Tien minuutjes adempauze!", en ander stelde "Als autofielen het verkeer bepalen, zullen fietsers wel betalen!". Er werden pamfletten uitge-

deeld aan chauffeurs die onverrichterzake hun wagen moesten stoppen en aan voorbijgangers. Deze laatste reageerden entoesiast, in schril contrast met sommige automobilisten die hun ongenoegen uitklaxsoneerden. Maar, zoals een vurig protestant het uitdrukte: "Het moeten niet altijd dezelfde zijn die feest vieren."

Flirten

Het mobiliteitsbeleid is volgens de zebraadbezetters volledig afgestemd op Koning Auto, alhoewel de meerderheid van de Belgen geen wagen bezit. "De auto-industrie dringt haar wil op aan de rest van de wereld en politici maken een gewillige knieval voor de lobbie," zo stelt hun pamflet. Per dag sneuvelen vier levens op Belgische wegen en lopen 185 mensen verwondingen op. Het auto- en vrachtverkeer veroorzaakt mee het broeikasfeffect en de zomersmog, die kinderen, ouderen en personen met ademhalingsproblemen verplicht veel binnenshuis te blijven. Zelfs het openbaar vervoer is er te weinig voor de gewone mensen: "Kleine stationnetjes worden opgeofferd aan een voorbijrazende en elitaire TGV."

Konkreet eisen de aktievoerders dat het autoverkeer geweerd wordt uit het centrum, dat het openbaar vervoer toegankelijk is voor iedereen, meer aandacht voor mensen met een fysieke handicap en de stopzetting van het repressieve politie-optreden tegen fietsers. Ze willen de diktatuur van de auto een halt toeroepen en de straten weer aan de mensen geven: "Het moeten plaatsen zijn waar men elkaar kan ontmoeten, waar kinderen kunnen spelen en koppeltjes kunnen flirten."

Margo Foubert

(foto archief)

"Beter bezorgdheden uiten dan heilige verontwaardiging"

De reactie op de Oostenrijkse situatie is terecht. De manier waarop dat is gebeurd, laat al iets meer te wensen over. Daarover was iedereen het eens. De meningen liepen uiteen over een al dan niet afwachtende houding of een preventief optreden tegenover de Oostenrijkse regering.

Aula Zeger Van Hee mocht afgelopen woensdag het decor vormen van het debat 'Politieke democratie in de Europese Unie (EU)'. Het panel bestond uit een aantal Vlaamse europarlementsleden: Patsy Sörensen (Agalev), Marianne Thyssen (CVP) en Kathleen Van Brempt (SP). Professor Frank Delmartino van het instituut voor Europees beleid (KU Leuven) mocht hen vervoegen. Bart Staes (VU) en professor Neri Sybesma Knol van de Vrije Universiteit Brussel lieten verstek gaan. Minister Rik Daems (VLD) was uitgenodigd, maar liet zich vervangen door VLD-volksvertegenwoordiger en defensiespecialist Stef Goris. Het geheel werd gemoderd door VRT-radiojournalist Kathleen Cools.

Blokkering

In de lezing stonden de huidige politieke ontwikkelingen in Oostenrijk centraal. De vraag was dan ook: "Hoe moet de Europese Unie reageren op zo een situatie?" Ook de Belgische houding in de kwestie was aan kritiek onderhevig.

Na een korte historische schets van de Oostenrijkse situatie door Kathleen Cools volgde een lijst van individuele sancties die ons land trof tegenover Oostenrijk, waaronder het Vlaams Huis in Wenen en het vakantiesalon. België weet zich moeilijk een houding aan te nemen. Ook de reacties aan beide kanten van de taalgrens zijn niet altijd eenduidig: België blaast warm en koud tegelijk.

«Een land isoleren is on-Europees»

Stef Goris vond de reactie en het voortouw dat België neemt zeer belangrijk. Volgens hem primieren democratie en democratische beginselen, net zoals dat het geval moet zijn bij de toetreding van kandidaat-lidstaten. "We moeten een duidelijk signaal geven aan de Oostenrijkse regering door diplomatiek en politiek een lijn te trekken", aldus de VLD'er.

Kathleen Van Brempt nam de reactie van de Europese Unie wat meer op de kor-

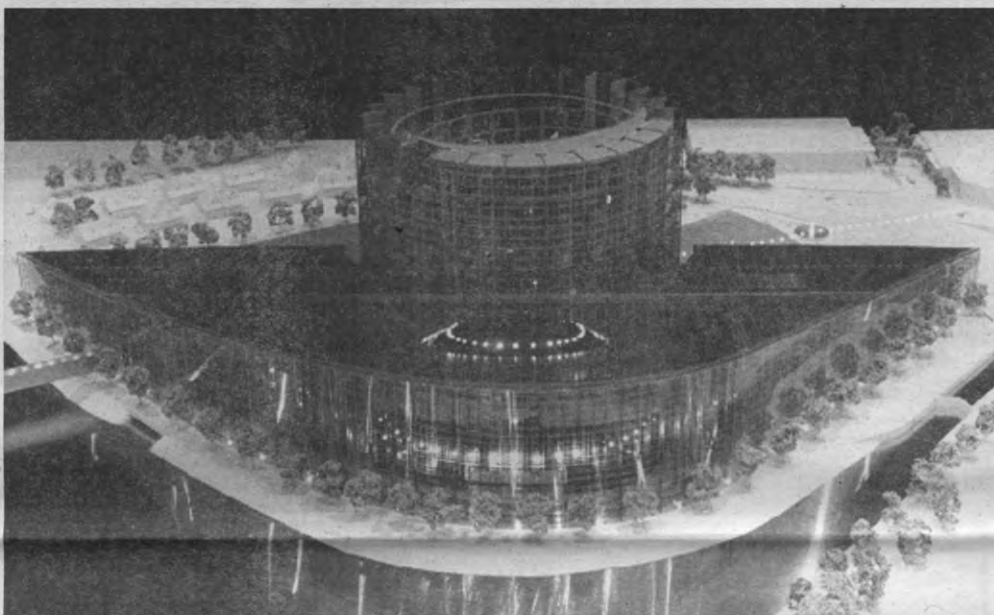
rel door te wijzen op de niet gestroomlijnde en niet uniforme houding: "De kakafonie van de laatste maanden is betreurenswaardig". Een verwijzende vinger naar de fractie van de Europese Volkspartij (EVP) in het Europees Parlement bleef in haar betoog niet uit. Volgens de socialistische politicus heeft de sterke houding van de Raad van Ministers, de Europese Commissie en de minder strakke opstelling van het Parlement te maken met de EVP — de fractie die een koepel is van alle kristendemocratische partijen die in het Europees Parlement zetelen en ook de Oostenrijkse kristendemocratische partij ÖVP in haar midden opneemt. Die

evolveert, opdat Europa kan optreden en ingrijpen wanneer er zich ongeregeldeheden voordoen.

«Blijven we wachten op een 'ernstige schending' of treden we preventief op?»

Het vervolg van het debat had betrekking op de inzet van de middelen en de legitimiteit en juridische basis om maat-

er in Kopenhagen een aantal economische en politieke criteria vooropgesteld. "Het scenario is niet getekend voor wat we nu meemaken," meent Delmartino. De bepalingen zijn opgemaakt voor kandidaat-lidstaten en hebben niet tot doelstelling die nu te gebruiken ten aanzien van Oostenrijk. De professor verwijst naar het voorval Slovaakse. De regering Messiar voerde er een diskriminerend beleid tegenover de Hongaarse minderheid in het land. Slovaakse zat op dat moment in een eerste ronde voor haar toetreding tot de Unie. Op basis van "voortdurende en ernstige schendingen" werd de kandidaat-lidstaat van een

ÖVP ging in zee met de extreemrechtse FPÖ van Jörg Haider bij de regeringsvorming.

Het is niet de eerste keer dat zo een coalitie tot stand komt. Midden jaren negentig werd er in Italië een regering gevormd met neo-fascisten. De minder sterke reactie die daar toen op kwam, in tegenstelling tot de meer gebalde uitspraken van nu, heeft te maken met de evolutie die zich binnen Europa aftekent. Het Europa van 2000 heeft meer bevoegdheden gekregen en houdt zich voortaan ook bezig met thema's als tewerkstelling. Door de aanwezigheid van extreemrechts in Europese regeringen wordt Europa betrokken partij. De aanwezigheid van ministers van extreemrechtse partijen in een van die raden van ministers van de Europese Unie baarde een aantal panelleden zorgen. Het risico van een blokkering van de besluitvorming vonden ze dan ook onaanvaardbaar en absoluut te vermijden.

Spaak

Europees parlementslid voor Agalev Patsy Sörensen was van mening dat men de Oostenrijkse regering moet aanpakken, en niet de bevolking, zoals momenteel gebeurt. "De banden met de Oostenrijkse democratische partijen moeten behouden blijven. Dergelijke organisaties moeten zich ondersteund weten door ons. We mogen hoedanook de relaties met de bevolking niet verliezen. Ik vind het niet juist dat mijn partij zegt: 'Verbreek de kunstbanden met Oostenrijk'. Dat is een reactie ingegeven door angst. Ik zeg daarop: 'Doe dat niet'. Praat met NGO's, praat met democratische politici. Vooral de culturele sector is van groot belang." Sörensen stelde voor om een waarnemingcentrum op te richten in Oostenrijk om te kijken hoe de toestand

regelen te treffen tegen lidstaat Oostenrijk. De meningen hierover waren verdeeld. De Raad van Ministers heeft beslist om de diplomatieke betrekkingen terug te schroeven tot "enkel bilaterale en technische contacten" met de Oostenrijkse ambassades. Marianne Thyssen (CVP) noemt die reactie "krakkemikkig". Europa stoelt volgens haar op dialoog. "Een land isoleren is on-Europees", zei Thyssen. Het europarlementslid vindt de reacties wat voorbarig omdat ze voortvloeien uit de "vrees dat het spaak zal lopen in Oostenrijk".

Professor Frank Delmartino trad die opinie bij. Zeker het voorzichtigte regeerprogramma van Oostenrijk maakt het moeilijk de staat of de overheid nu al op de vingers te tikken. Delmartino verwees naar verdragsartikels 6 en 7. Artikel 6 van het Verdrag betreffende de Europese Unie heeft het over de grondbeginselen van de Unie: democratie, vrijheid, eerbiediging van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden en de rechtstaat. Artikel 7 van datzelfde verdrag handelt over maatregelen bij "een ernstige en voortdurende schending door een lidstaat" van die beginselen. De Europese Raad, samengesteld uit staats-hoofden en regeringsleiders, kan met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen besluiten tot schorsing. Het behoort tot de mogelijkheden om de vertegenwoordigers van de regering van een lidstaat in de Raad het stemrecht te ontnemen.

Stuntelig

Het inschrijven van die beginselen is er gekomen na de veranderde politieke situatie bij het vallen van de Muur. Met het oog op de mogelijke toetreding van de voormalige Oostbloklanden, waartoe de weg werd vrijgemaakt in Amsterdam (1997), werden

eerste ronde naar een tweede ronde verwezen — wat de toetreding nog vertraagde en verdaagde naar een latere datum. Delmartino wijst op deze gebeurtenis omdat het Slovaakije ertoe heeft aangezet werk te maken van een politieke omwenteling.

Palaveren

"Zolang er geen ernstige schending is, is er geen rechtsgond voor de Europese Unie om op te treden. Nu baseert men zich op uitspraken van de FPÖ. Men mag de ekstreme wapens waarover de Europese Unie beschikt niet afzakken door ze nu te gebruiken. Ik betreur het gebrek aan consistentie tussen lidstaten en partijen, ook in eigen land. Er is afkeer voor uitspraken, voor de regeringsformatie, voor regeringsdaden en zelfs voor bepaalde takken van recreatie," aldus Delmartino. Hij ziet de regeringsvorming van Oostenrijk dan ook als een uitdaging voor Europa. We moeten ons vragen gaan stellen als: "Wat tolereren we in eigen kring? Blijven we wachten op een 'ernstige schending' of treden we preventief op?". Formeel moeten we onze bezorgdheden uiten, maar niet zo stuntelig als we gedaan hebben, vindt KU Leuven-professor Frank Delmartino. "Beter dat dan de heilige verontwaardiging."

De opkomst voor de lezing was niet bijzonder groot. Blijkbaar ligt de mensen België iets nauwer aan het hart dan een avondje palaveren over de Europese Unie. De oefeninterland België-Nederland droeg daar allicht ook toe bij. Voor de geïnteresseerden: de wedstrijd eindigde op een gelijkspel (2-2). De Belgische doelpunten kwamen van Verheyen en Mpenza. De scheidsrechter was geen Oostenrijker.

Stijn Bovy

Pumpkin Records

Tiensestraat 205
3000 Leuven
Tel 016 20 44 85 Fax
Open 13u00 - 18u30
Gesloten zon. - en Donderdag

IMPORT-SPECIALZAAK
UNIEKE SFEER & LAGE PRIJZEN

Twee handen of twee honden op één buik?

Geëngageerde studenten aan de Katholieke Hogeschool Leuven (KHL) wordt het niet gemakkelijk gemaakt. De opleiding is te kort om zich als student voldoende te kunnen inwerken in de technische aspecten van de studentenvertegenwoordiging en bovendien gooit ook de over-dosis aan stages roet in het eten om een duurzame dossierkennis te verga-ren. Daarnaast lijken nu ook interne strubbelingen de taken van de studentenleiders te verzwaren.

De studentenbeweging van de KHL heeft traditioneel met een aantal tipische moeilijkheden te kampen. Zo is er om te beginnen de korte duur van de opleidingen. De meeste opleidingen aan de KHL duren immers slechts drie jaar. Dit zorgt ervoor dat weinig continuïteit gegarandeerd kan worden. Eens de studentenleiders de kneepjes van het vak beet hebben, moeten zij de hogeschool verlaten. Dit heeft tot gevolg dat er heel wat *know how* verloren gaat.

Vooraleer de volgende generatie weer ingewerkt is, gaat er vaak kostbare tijd verloren. Een ander probleem voor de geëngageerde hogeschoolstudenten is de studiedruk die door de stages veroorzaakt wordt. Elke hogeschoolstudent krijgt in zijn laatste jaar immers een enorme reeks stages voorgeschoteld. De uitoefening van deze stages vereist heel wat tijd die uiteraard niet aan activiteiten voor de studentenbeweging kan worden besteed. Voor sommige richtingen beginnen de stages zelfs al in het tweede jaar.

De stageproblematiek creëert op het

vlak van de studentenparticipatie een beetje een absurde situatie. Enerzijds zou het omwille van de stages in het laatste jaar aangewezen zijn dat vooral eerste- en tweedejaars zich inzetten voor de studentenbeweging, maar anderzijds is het voor de studenten bijna onmogelijk om reeds zo vroeg in de opleiding op de hoogte te zijn van alle technische details die bij de functie van studentenvertegenwoordiger komen kijken. Af en toe happen tweedejaars toe om de studenten te vertegenwoordigen in de bestuurlijke organen van de hogeschool, maar meestal zijn het toch de laatstejaars die deze taken op zich nemen. Vanwege de stages zijn zij echter niet in staat om hun opdracht naar behoren te vervullen. Nochtans zijn de hogescholen dekretaal verplicht om studentenvertegenwoordigers te laten participeren in het beleid.

Naast de korte duur van de opleidingen en de tijdsdruk die door de stages wordt veroorzaakt, lijkt nu ook een interne verdeeldheid de studentenbeweging van de Leuvense hogeschool parten te spelen. Aan de departementen van de KHL (zoals bijvoorbeeld de Sociale Hogeschool of het Heilig Hart) zijn namelijk twee vormen van studentenorganisaties actief. Aan de ene kant heb je de van overheidswege verplichte studentenraden, die vooral met inhoudelijke onderwijsmateries bezig zijn en als vertegenwoordiging van de studenten in de bestuurlijke organen van de departementen zeten. Aan de andere kant heb je de presidia, die zich eerder met studentikoze activiteiten inlaten zoals het organiseren van feiven of kantussen. Studentenraden en presidia hoeven geen gescheiden werelden te zijn, maar in de praktijk zijn ze dat vaak wel. De

verantwoordelijkheid van de presidia zijn meestal niet tegelijkertijd de vertegenwoordigers van de studentenraden.

De studentenraden van de verschillende departementen vinden elkaar terug in de Overkoepelende Studentenraad (OSR). De presidia hebben de afgelopen vijf jaar geen overkoepeling gekend, maar sinds kort is hier verandering in gekomen. Ongeveer een half jaar geleden werd immers de Overkoepelende Kringraad (OKeR) opgericht. En juist hier knelt het schoentje. Kwanton-gen beweren namelijk dat de idee voor een overkoepelende kringwerking ontstaan is uit onvrede met de bestaande overkoepeling via OSR. Twee honden vechten om hetzelfde been? Wouter Mignon, preses van Diana van het departement Rega en hoofdverantwoordelijke van OKeR, stipt inderdaad aan dat een aantal structurele problemen bij OSR aan de basis liggen van de oprichting van OKeR: "Onlangs organiseerde OSR een fuif. Door het feit dat OSR weinig naam bekendheid heeft, kwam daar zeer weinig volk op af. Bovendien kon niemand van de organisatoren tappen. Dat konden wij als presessen niet langer aanzien en daarom hebben de presidia de krachten gebundeld."

Zeel

Ook Johan Potums, die uitzonderlijk tegelijk bij de werking van OSR én bij die van OKeR betrokken is, benadrukt dat de doelstelling van OKeR vooral het verwerven van naam bekendheid is. "Met een totaliteit van zesduizend studenten heeft de KHL een enorm potentieel," aldus Potums. "Het is jammer dat niemand er tot nog toe

in geslaagd is om een serieuze gemeenschappelijke KHL-activiteit op touw te zetten. Met OKeR streven wij op de allereerste plaats een grotere populariteit van de georganiseerde studentenbeweging na." Potums wijst hieromtrent op de spontaneïteit waarmee OKeR ontstaan is: "Dat kan een belangrijk voordeel zijn. Wij moeten ons immers niet aan dekretrale richtlijnen houden."

Potums vreest dat OSR zal proberen om OKeR in te palmen. Deze vrees is volgens Dieter Maes, één van de drijvende krachten bij OSR, echter ongegrond: "Ik vind het fantastisch dat de kringen zich overkoepelen. Zij moeten daarbij overigens geen schrik hebben voor een opslorping door OSR. De beide raden kunnen perfect naast elkaar bestaan. Het enige waar we eventueel over kunnen nadenken is een gemeenschappelijke overkoepeling op lange termijn waarbij elke raad zijn autonomie behoudt. De gelijkwaardigheid van de twee raden kan daarbij een mogelijke leidraad zijn."

Maes vindt het trouwens van het grootste belang voor alle hogeschoolstudenten dat er geen onderling konflikt zou ontstaan. "De hogeschoolstudenten moeten aan één zeel trekken om de belangrijke problematiek van de stages en van de korte duur van de opleidingen aan te kaarten bij de directie van de KHL. We zouden er bijvoorbeeld met zijn allen voor moeten ijveren dat de studentenbeweging van de hogeschool een vrijgestelde krijgt. Dit zou al een grote stap in de goede richting naar een meer efficiënte werking betekenen."

Diederik Vandendriessche

Boek nu je STA TRAVEL-ticket bij Airstop en geniet de hele zomer van extra-voordelige tarieven

Jongerenactie van 17 april tot 4 mei 2000

BANGKOK (*)	17080 BEF
HELSINKI	8010 BEF
PRAAG	6830 BEF
LOS ANGELES	13750 BEF
MIAMI	11930 BEF
BOSTON	9500 BEF
JOHANNESBURG	19400 BEF
SHANGAI	19100 BEF
LISSABON	7920 BEF
ATHENE	8030 BEF
EDINGBURGH	7180 BEF

(*) Dit is slechts een greep uit ons ruim aanbod

Alle prijzen zijn incl. luchthaventaksen

BOEK NU AAN AKTIEPRIJZEN

STA Travel is een wereldwijde organisatie die voor studenten en iedereen jonger dan 26 interessante prijsafspraken maakt met grote luchtvaartmaatschappijen. Als je tussen 17 april en 4 mei 2000 bij Airstop je STA TRAVEL-ticket boekt, geniet je de hele zomer lang van extra-voordelige tarieven.

DOE MEE AAN DE WEDSTRIJD BIJ ACCO EN

WIN EEN STA TRAVEL-TICKET NAAR NEW YORK.

Stap binnen bij Acco (Tiensestraat of Campus Heverlee) en doe mee aan de wedstrijd. Uit alle juiste inzendingen worden 2 winnaars getrokken.

MEER INFO?

Ga langs bij Airstop Leuven, Maria Theresiastraat 125 en vraag de speciale voorwaarden.

surf naar www.airstop.be

bel naar 070/233 188

of mail naar air@airstop.be

“Na de logistieke moet nu de intellectuele installatie komen”

Terwijl de Antwerpse Hogeschool in rep en roer staat omwille van het omstreden kandidaat-voorzitterschap van de VLD'er Ward Beynen, zit Jan Verwaest stevig in zijn zetel als algemeen directeur van de Katholieke Hogeschool Leuven (KHL). Toch blijft ook zijn functie niet van problemen gevrijwaard. Door de fusie die in 1995 werd voltrokken, staat hij immers voor de loodzware opdracht om de meest uiteenlopende onderwijskulturen te integreren. Ook in de studentenbeweging aan de hogeschool loopt het niet van een leien dakje (zie ook artikel pagina 6).

Veto: Naast de Overkoepelende Studentenraad (OSR) is er sinds kort een nieuwe studentengroepering aan de KHL ontstaan, namelijk de Overkoepelende Kringraad (OKeR). Hoe kijkt u tegen die ontwikkeling aan?

Jan Verwaest: «OSR is voor mij de enige officiële gesprekspartner. Alles wat wij met de studenten overleggen, gaat via die raad. En die fameuze OKeR ken ik niet een uur, omdat ik toevallig een brochure in handen kreeg over hun feestactiviteiten. U bent de tweede die het woord gebruikt. Ik wist wel dat er naast de studentenraden ook nog kringen bestonden, maar voor mij bevindt de OSR zich in het vroege en al de anderen zitten in het zotte. Er ontstaan blijkbaar twee verschillende groeperingen, maar ik denk niet dat zij dezelfde doelstellingen hebben. In het begin zijn er wel wat problemen geweest met OSR, maar ik vermoed niet dat die nieuwe beweging de bevoegdheden van de OSR in vraag stelt.»

«De werking van OSR is de afgelopen vijf jaar met ups en downs gegaan, omdat de kwaliteit van de werking afhankelijk is van de godsvrucht van de vertegenwoordigers. Ik heb de indruk dat er dit jaar een goede start genomen is, maar het is afwachten of de studentenvertegenwoordigers dat tot op het einde van het academische

de studentenwerking. Het laatste jaar staat in het teken van de stages, zodat ze zich enkel in hun tweede jaar kunnen inzetten voor de studentenraad. Dat is een te smalle tijdsbasis om continuïteit te garanderen. De start van het academiejaar is ook altijd moeilijk, want dan worden de verkiezingen georganiseerd. Nadat de studentenvertegenwoordigers in de OSR verkozen zijn, moeten zij dan nog eens gedelegeerd worden naar de andere raden, zoals de Akademische Raad (Akra) en de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko). Het eerste wat er op de Akra besproken wordt, is de begroting en het is begrijpelijk dat de studenten zich niet in een paar dagen tijd in dat dossier kunnen inwerken.»

Waanzin

«OSR heeft dit jaar een lokaal gekregen van Loko. Wij hadden voor hen wel een lokaaltje gereserveerd in een van de departementen, maar ik neem aan dat ze in de 's Meiersstraat wat beter zitten. Wij hebben dan ook zonder aarzelen betaald voor een aantal faciliteiten. Nu moet naast de logistieke installatie ook de intellectuele installatie komen.»

Veto: Er zijn verschillende geleidingen aan de KHL. Worden die allemaal even goed vertegenwoordigd?

Verwaest: «Wij zijn uitgegaan van een reglement waarin alle departementen korrekert vertegenwoordigd zijn, wat betekent dat ook onze afdeling in Diest aanwezig is in de OSR. Ik ben er echter niet zeker van of al die studenten met evenveel animo hun taak opnemen. Ik zie altijd dezelfde studenten, namelijk diegenen die in de Akra zitten. Ik kan dan ook enkel hun werkkraft beoordelen, maar ik weet dat er grote verschillen bestaan betreffende het engagement.»

Veto: Hoe staat het met de werking van de sociale voorzieningen aan de hogeschool?

Verwaest: «In elke hogeschool bestaat er een afzonderlijke vzw voor sociale voorzieningen. Bij ons heet die vzw Lens, het Leu-

den genomen. Hier in Leuven zijn er voor de sociale voorzieningen goede contacten met de universiteit. Zo kopen wij als een echte klant diensten bij de universiteit: onze studenten kunnen in de Alma gaan eten en daar betalen wij voor. Het zou waanzin zijn om een aparte Alma te bouwen.»

Veto: De Alma brengt ons bij de samenwerking tussen de universiteit en de hogeschool. Hoeveel staat die eigenlijk?

Verwaest: «Voor een hogeschool als de onze, die alleen maar opleidingen van één

«Het is natuurlijk niet gewoon dat op een paar honderd meter van elkaar gelijkaardige opleidingen bestaan»

men de fusie ook een beetje als een bedreiging aanvoelt. Door de fusie zijn de hogescholen immers — om het in voetbaltermen uit te drukken — van de tweede naar de eerste klasse gepromoveerd. In de geesten van de mensen behoren de hogescholen nu ook geleidelijk aan tot de hoger-onderwijsruimte, waartoe vijf jaar geleden alleen nog maar de universiteiten werden gerekend. Toen heetten vele hogescholen officieel nog 'school' in plaats van 'hogeschool'.»

Welwillend

«De samenwerking tussen de KHL en de KU Leuven kan beter, maar men mag wel niet vergeten dat er van oudsher reeds structurele banden bestaan tussen sommige departementen en de universiteit. Zo is de Rega-school ontstaan in de schoot van de universiteit. De universiteit zag dat er op een gegeven moment nood was aan laboranten en heeft daarvoor dan een aparte beroepsopleiding gekreëerd. Ook het departement verpleegkunde had banden met de universitaire ziekenhuizen. Maar buiten de historische banden beperkt de samenwerking met de universiteit zich tot occasionele contacten door het feit dat heel wat van onze docenten aan de universiteit gestudeerd hebben.»

Veto: En kunnen die contacten steviger worden in de toekomst?

Verwaest: «Zeker en vast. Op een aantal punten zijn wij natuurlijke bondgenoten. Het Vlaamse hoger onderwijs heeft in het algemeen minder middelen dan hoger onderwijs in onze buurlanden. Bovendien zijn er per student minder middelen voor het hoger onderwijs dan voor het secundair onderwijs. Intern zijn wij voorlopig nog tegenstanders omdat er voor elke frank die naar de hogescholen gaat twee frank naar de universiteiten gaat.»

«De universiteiten lonken op dit moment wel naar de hogeschoolopleidingen van twee cycli, want men realiseert zich dat dat eigenlijk waardevolle opleidingen zijn. De opleidingen van één cyclus streven doelstellingen na die verschillend zijn van het academische onderzoek. Zij richten zich eerder op de beroepspraktijk. Wij constateren echter wel dat onze afgestudeerden veel gevraagde krachten op de arbeidsmarkt zijn.»

Veto: In november was er een financiële noodkreet van de hogescholen. Is daar door de beto-

gingen die toen hebben plaatsgevonden verandering in gekomen?

Verwaest: «De betogingen zijn zeer nuttig geweest omdat minister van onderwijs Vanderpoorten al heeft toegezegd om bij de herziening van haar begroting 'de problemen van de hogescholen zeer welwillend te bekijken'. Wij verwachten dus dat er toch wat meer middelen voor ons zullen gereserveerd worden. Dat zal een gevolg zijn van de acties die we in november ondernomen hebben.»

Veto: Naast de KHL bestaan er in Leuven twee andere hogescholen, het Lemmens-instituut en Groep T. Zijn er plannen om met elkaar scheid te gaan?

Verwaest: «Het Lemmens-instituut is een deel van een grote Vlaamse hogeschool voor Wetenschappen en Kunsten, namelijk de Wenk-hogeschool. In het begin hebben de Leuvense kunstdepartementen geprobeerd om samen te gaan. Dat is niet gelukt. De kunsthogescholen voelen zich sowieso niet thuis in de klassieke hogescholen, omdat de kunstdepartementen geen gewone departementen zijn. Als men over de verdeling van de middelen sprak, dan waren er altijd wrijvingen met het bestuur van de hogeschool. Nu zijn de kunstdepartementen wel zwaar in de problemen geraakt, maar met ons zijn op dit moment geen besprekingen aan de gang.»

Wortels

«Ook met Groep T zijn er momenteel geen plannen. Groep T is in het verleden altijd een speciale hogeschool geweest. Het was oorspronkelijk een katholieke hogeschool, maar zonder te participeren in de kristelijke zuil. Hun opleidingen zijn wel complementair aan onze opleidingen. Hun ingenieursopleidingen kunnen aangevuld worden met onze graduaatsopleidingen in de chemie en de informatika, terwijl we ook allebei pedagogische afdelingen hebben. Het is natuurlijk niet gewoon dat op een paar honderd meter van elkaar gelijkaardige opleidingen bestaan en het lijkt logisch dat er één grote hogeschool komt.»

Veto: De KHL bestaat nu ongeveer vijf jaar. Hoe zou u de fusie evalueren?

Verwaest: «Zo'n fusie is een ingewikkeld proces. Door verschillende hogescholen bij elkaar te brengen, bracht men ook verschillende kulturen bij elkaar. Het gaat nog jaren duren vooraleer er een gemeenschappelijke cultuur is. Wij zijn bovendien uitgegaan van een fusiemodel waarbij we de autonomie van de verschillende departementen sterk benadrukken. Daarnaast zitten wij met departementen die zeer specifieke wortels hebben, zoals bijvoorbeeld het Rega-instituut met de universiteit of het Heilig Hart met de kongregaties. De mensen op de werkvloer hebben dan ook weinig met de hogeschool als geheel te maken.

Men kan de integratie uiteindelijk ook niet opleggen. Het is een natuurlijk proces.»

«De fusie is toch wel zeer goed geweest voor de hogescholen. Door de grotere entiteiten krijgen de hogescholen meer gewicht in de samenleving. Ook voor onze studenten is dat een waardering. Een groot nadeel is wel dat de werkdruk enorm is toegenomen. Tegelijk worden ook alle middelen voor maatschappelijke dienstverlening en wetenschappelijk onderzoek afgeschaapt van de middelen voor het onderwijs. Hopelijk komt daar snel verandering in.»

Diederik Vandendriessche

(foto archief)

jaar kunnen volhouden. Het is natuurlijk heel moeilijk voor een studentenraad om zich in te werken in de verschillende dossiers. Ook kwa timing stellen er zich een aantal problemen. In de beste van alle werelden zijn onze studenten drie jaar aan de hogeschool. In het eerste jaar is het normaal dat ze zich nog niet willen vrijmaken voor

vensense netwerk voor sociale voorzieningen. In tegenstelling tot de universitaire diensten voor studentenvoorzieningen, die binnen de universiteit zelf zitten, zijn Lens en de hogeschool twee aparte rechtspersonen. Het bestuur van Lens is wel paritair in handen van de hogeschool en de studenten, maar er kunnen onafhankelijke beslissingen wor-

“Geen enkele voetballer zal geloven d

Als gedrags- en leerpsycholoog past Paul Eelen positief-wetenschappelijke methodes toe op levend materiaal, namelijk de mens. Hierdoor lijkt hij als geen ander de traditionele kloof tussen eksakte en humane wetenschappen te overbruggen. Zijn onderzoeksmateriaal dreigt op dit vlak echter roet in het eten te gooien omdat het over een niet onbelangrijke troef beschikt: de menselijke vrijheid.

Paul Eelen: «Ik ben eerst naar het seminarie gegaan om priester te worden. Mijn eerste universitaire opleiding heb ik dan ook in de theologie gekregen. Dat was in de jaren vijftig, toen het in veel Vlaamse families nog vanzelfsprekend was dat één van de studerende kinderen voor het priesterschap koos. Maar op een gegeven moment zag ik dat niet meer zitten en wilde ik psychologie gaan studeren. Het was echter niet alleen een negatieve keuze. Ik werd ook aangetrokken door de psychologie. In de psychologie gaat het eveneens om vragen die mensen hebben over zichzelf. Ik heb wel bewust voor experimentele psychologie gekozen om de filosofische problematiek te vermijden.»

«De bisschop had gevraagd de beslissing om te stoppen met theologie nog een jaar in beraad te houden. Ik mocht ondertussen van hem wel al een jaartje psychologie studeren. Ik ben toen echter niet vaak naar de les gegaan, omdat voor mij de beslissing al vaststond en ik niet eerst nog een jaar met mijn pijn in de les wilde zitten. Dat jaar was eigenlijk wel bijzonder hard, vooral door het vak statistiek. Je moet weten dat ik de acht voorgaande jaren geen twee getallen bij elkaar had opgeteld. Psychologie was toen trouwens nauwelijks bekend als studie. Mensen die mij meenamen als ik stond te liften, konden zich werkelijk niets voorstellen bij de mededeling dat ik psychologie studeerde. Men associeerde dat met psychiatrie.»

Chaos

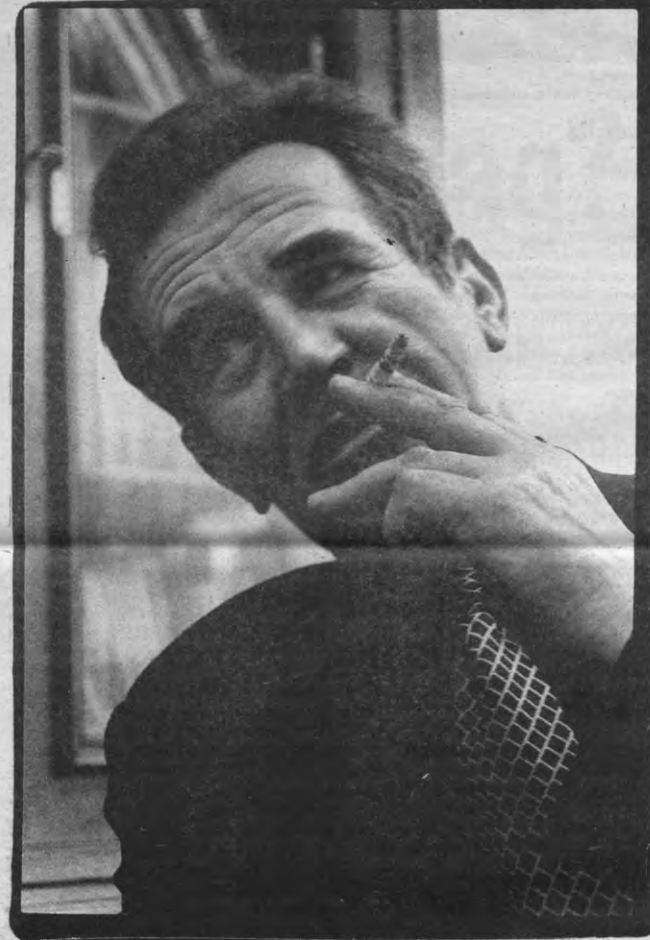
Veto: Wat heeft u dan gedreven in die studie zodat u er uw leven van gemaakt hebt? Of is de roeping pas onderweg gekomen?

Eelen: «Voor mij komt het er in de psychologie op aan te begrijpen wat het gedrag van mensen bepaalt. Ik had daarnaast ook een klinische interesse, ik wilde er mensen in moeilijkheden mee helpen. Ik ben terechtgekomen in het domein van de leerpsychologie, maar ook daar staat de gedragsvraag centraal: hoe komt het dat ons gedrag gewijzigd kan worden? Ik heb er via de gedragstherapie ook het klinische aspect bij betrokken. Het vak dat ik de laatste jaren echter nog het liefst ben gaan geven, is de geschiedenis van de psychologie. Hier ga je terug naar de grondvragen. En dan zie je dat de psychologie ontstaan is op een moment dat men zich realiseerde dat al onze kennis via de zintuigen wordt verworven. Dat besef is samengesmolten met de vooruitgang die men boekte op fysiologisch vlak: daar ligt de basis van de experimentele psychologie. Pas nadien is de toegepaste psychologie er gekomen.»

«Men heeft lange tijd het psychische geïdentificeerd met het bewustzijn, met talige processen. Maar op die manier sloot men de psychologische kenmerken van baby's en dieren uit. Vooral door het behaviourisme is hierin verandering gekomen, maar de behaviouristen hebben zich te veel beperkt tot het strikt waarneembare gedrag. De laatste jaren begint men echter opnieuw de vraag te stellen hoe men de psyche moet definiëren en men zoekt het antwoord in de studie van mentale hersenprocessen. Sommigen beweren dat deze evolutie het einde van de psychologie als wetenschap kan inluiden, omdat ze zal overgaan in de

neurowetenschappen. Soms heb ik de indruk dat men dat wat overdrijft, want eigenlijk gaat het in de psychologie over prikkels uit je omgeving en hoe je daarop reageert. Door enkel hersenprocessen te bestuderen, zal je nooit het functioneren als zodanig begrijpen. Het is een beetje zoals met de hardware en de software van een computer. Psychologie is duidelijk met software bezig, niet met hardware. Maar de software heeft de hardware nodig.»

Veto: De psychologie is eigenlijk het prototype bij uitstek geweest van de scheiding tussen ziel en lichaam, die het hele westerse denken heeft bepaald.

«Soms heb ik de indruk dat wij in de psychologie zelfs nog niet weten dat sigarettenrook naar omhoog gaat.» (foto Steven Van den Eede)

Eelen: «Die dualiteit blijft ons parten spelen. Op de experimentele psychologie, die positief-wetenschappelijke methodes probeert toe te passen, is onmiddellijk reactie gekomen. Die tegenstroming kwam vanuit de geesteswetenschappelijke invalshoek.

«Eigenlijk is het spijtig dat er in de fakulteit psychologie zo weinig wetenschappelijk gediskussieerd wordt»

Als je het programma bekijkt dat de studenten voorgeschoteld krijgen, dan merk je dat beide stromingen eigenlijk naast elkaar aan bod komen. En ook tussen personen in de fakulteit merk je dat die dualiteit nog altijd heel sterk is. Men moet dat evenwel niet overdrijven. Er bestaat sowieso al een groot verschil tussen positief-wetenschap-

pelijk onderzoek op niet-levend materiaal en positief-wetenschappelijk onderzoek op mensen. Aangezien je met een menselijk subject te maken hebt, benader je het onderzoek toch op een andere manier. De wijze van redeneren kan in de twee gevallen echter identiek zijn. Tenslotte doe je een experiment om een bepaalde hypothese tegen te spreken. Het wordt echter alsmear duidelijker dat experimenteel onderzoek alleen nooit zal leiden tot grondige kennis omdat het menselijke gedrag door zoveel complexe factoren bepaald wordt. Je kan dat met geïsoleerde experimenten eigenlijk nooit achterhalen. Maar niets belet om die

In de reeks *Wetenschap en maatschappij* wordt op zoek naar wetenschappelijke ontwikkelingen op het einde van de twintigste eeuw. Bij verschillende profielen wordt het onderzoek in hun vakgebied, nieuwe evoluties, de wetenschap, enzovoort. Ook de persoonlijke motieven worden gesteld. In totaal zullen een zestal professoren de revue tusschen de verschillende profielen.

voor het gedrag van mensen. Voorlopig kunnen we enkel algemene tendensen voorspellen. Enerzijds geloof je dan dat menselijk gedrag beïnvloed wordt door de omgeving, anderzijds koesteren we de illusie van vrijheid en beschouwen we onszelf niet graag als gediktied door de omgeving. Dat is een van de meest boeiende aspecten van de psychologie. Is vrijheid iets dat bepaaldheid van de omgeving tegensprekt? Het is vanzelfsprekend dat we beïnvloed worden door de omgeving, maar zodra we weten dat men ons wil beïnvloeden, gaan we het tegengestelde gedrag vertonen. Niemand zal echter ontkennen dat die beïnvloeding bestaat.»

Salon

«Jaren geleden hadden supermarkten mensen in dienst om 's avonds de boodschappenkarretjes te verzamelen die over het hele terrein verspreid stonden. Je zou dat kunnen toeschrijven aan eigenschappen van de mensen zelf: zij letten niet op, zij hebben geen plichtsbefoel om die karretjes terug te zetten. Van zodra men het systeem met die twintig frank heeft ingevoerd, zie je nog maar af en toe ergens een karretje staan. Hier is het massale gedrag van personen veranderd zonder te moeten zeggen dat de mensen beter moesten opletten en burgerzin moesten vertonen. Gewoon een andere konsekwentie geven aan een bepaald gedrag kan dat gedrag sterk veranderen. Wij schrijven teveel toe aan de interne eigenschappen van de persoon en wij hebben te weinig oog voor de samenhang van dat gedrag met de omgeving. Sommige begrippen in de psychologie verklaren heel weinig, bijvoorbeeld de opmerking dat 'iemand niet gemotiveerd is' als die persoon niet veel doet. Men moet eigenlijk nagaan wat de samenhang is tussen het uitvoeren van taken en de reactie van de omgeving op dat werk.»

Veto: Die opsplitsing lijkt ook aanwezig binnen de wetenschap van de psychologie. Proberen verschillende departementen niet hetzelfde fenomeen vanuit één specifieke invalshoek te verklaren?

Eelen: «Soms heb ik de indruk dat de verschillende onderzoeksterreinen inderdaad sterk uiteengroeien. In feite zijn er heel weinig onderlinge contacten. Eigenlijk is het spijtig dat er in de fakulteit psychologie zo weinig wetenschappelijk gediskussieerd wordt. Vroeger was er een genootschap. Een keer per maand kwam dat bijeen in het salon van de filosofen om samen een glas wijn te drinken. Een van de collega's sprak dan over zijn onderzoek. Dat was een perfecte gelegenheid om mekaar te ontmoeten in een heel ander kader dan departementsraden. Nu bestaat dat niet meer. Nu zijn er afzonderlijk heel goede onderzoeksgroepen, maar zijn er nog weinig onderlinge discussies.»

«In mijn ogen moet elke wetenschap toch altijd een zekere reductie in zich houden. Je kan niet alles vanuit alle standpunten bestuderen. Wetenschap is per definitie reducerend. Er is een wetenschap waarin we dat niet gemakkelijk aanvaarden en dat is de psychologie, omdat het een wetenschap is die met onszelf te maken heeft. We laten ons namelijk niet graag vatten vanuit één bepaalde invalshoek.»

Veto: Ook onze eerste gast, professor Lamberts van geschiedenis, had het over de menselijke vrijheid. Hij zei dat de mens zich nu eenmaal niet beperkt tot een hoopje atomen en zich daarom

at hij gedetermineerd is door de bal"

aan naar de mogelijkheden en grenzen van de millennium. Zowel de humane als de exacte aspecten zal gepolst worden naar de relevantie van werkelijke macht van wetenschap, het einde van les van de geïnterviewden worden op de proef passeren. De reeks wordt afgerond met een debat

MAATSCHAPPELIJKE (dv/dy)

niet gemakkelijk laat inpassen in wetenschappelijke modellen.

Eelen: «De menselijke vrijheid moet uiteraard een rol spelen, maar wat bedoelen we met vrijheid? Ik ben geen voetballer maar ik kijk graag naar voetbal op televisie. Wat mij daarin zo fascineert, is dat van zodra de eerste bal getrap wordt, het verloop van het spel vastligt. Degene die de bal ontvangt, is volledig vrij om de bal naar voor of naar achter te trappen, maar eens dat hij getrap is, bepaalt dat verder het spel. Geen enkele voetballer zal geloven dat hij gedetermineerd is door de bal. Die zal altijd de indruk hebben dat hij vrij is om te bewegen of niet te bewegen, om ver of niet ver te trappen. Wat is vrijheid dan eigenlijk? Ergens is ons gedrag bepaald, maar tegelijk heb je nooit de indruk dat je aan een koordje hangt dat je doet lopen. Alles wat die voetballer doet, doet hij in volle vrijheid. Hij kan ervoor opteren om te blijven staan, maar zal dat toch niet doen. Vrijheid is het besef dat je het eigenlijk niet had moeten doen, maar ondertussen heb je het toch gedaan. Je had keuzemogelijkheden, maar ondertussen heb je toch gekozen. Ik denk bijvoorbeeld dat een dier ook vrij is in zijn gedrag, maar een dier zal niet beseffen dat het even goed iets niet had kunnen doen. Wij weten dat het anders had kunnen zijn, een dier weet dat niet.»

Asbak

Veto: U gebruikte daarnet zelf het beeld van een computer om de menselijke geest voor te stellen. Nu is ook de metafoer van het internet heel populair. Laat de psychologie zich leiden door andere wetenschappelijke technieken?

Eelen: «Lange tijd is de klok de leidende metafoer geweest. Daarna is de artificiële intelligentie gekomen en nu overheerst de zogenaamde konnektionistische benadering van het internet. De internet-benadering heeft het voordeel dat je op zoek gaat naar de functies van verschillende structuren. Er komen op die manier meer wisselwerkingen tussen bijvoorbeeld de psychologie en de genetica. Niemand twijfelt eraan dat de kleur van ons haar genetisch bepaald is, maar de genetische bepaaldheid van ons gedrag zorgt natuurlijk voor een hele resem nieuwe vragen. Dan zit je opnieuw in het debat tussen nature en nurture: zijn wij al vanaf het begin wat we zijn of is het door ervaringen dat we worden wat we zijn. Ik ben eerder geïnteresseerd in het tweede luik. Ons gedrag heeft zeker een genetische basis, maar er kan toch nog altijd een grote variatie optreden.»

«De andere wetenschappen hebben niet alleen domeinen van de psychologie afgekalfd, maar hebben ook meer psychologische vragen durven stellen. Nu wordt er ook geprobeerd om vanuit verschillende wetenschappen dezelfde dingen te bevragen. We weten immers toch dat ons gedrag uit enorm veel factoren bestaat. Het zou onzinnig zijn om alle kennis uit de neurale wetenschappen te negeren. De psychologie zal uiteindelijk altijd een wetenschap blijven die niet zozeer geïnteresseerd is in het feit dat mensen hersenen hebben — dat zullen we nooit ontkennen — maar wel wat we met die hersenen doen.»

Veto: Een opmerkelijk gegeven in de psychologie is de haat-liefdeverhouding met één van haar voorvaders, namelijk Sigmund Freud. De psycho-analyse is op wetenschappelijk vlak altijd heel dubieus geweest. Toch blijft zij steeds op-

nieuw terugkeren in universitaire cursussen.

Eelen: «Freud heeft een enorme invloed gehad. Niemand zal ontkennen dat het benadrukken van het onbewuste een doorbraak heeft betekend. Met de theorievorming die Freud heeft opgesteld, heb ik het op sommige vlakken moeilijk, omdat in de psycho-analyse niet vertrokken wordt van falsifieerbare stellingen. Dat neemt niet weg dat we moeten erkennen dat ons gedrag voor een groot gedeelte bestaat uit onbewuste processen. De moeilijkheid in de psychologie is echter de vraag wat eigenlijk ons bewustzijn is. Hoe selecteert de mens informatie? Als ik een voorwerp herken — bijvoorbeeld deze aspenpot hier voor mij —, dan heb ik totaal geen toegang tot de reden waarom ik dat herken. Elk perceptueel proces verloopt per definitie onbewust. Maar hoe kunnen we ons dan toch bewust worden van dat voorwerp? Het bewustzijn is voor mij een veel groter probleem dan het onbewuste.»

«Van zodra men het systeem met die twintig frank heeft ingevoerd, zie je nog maar af en toe ergens een supermarktkarretje staan»

«Freud draagt heel zinvolle dingen aan. Maar als ik dat gelezen heb, zeg ik altijd: «Ja, en dan?» Een wetenschappelijke tekst moet toch kunnen vertaald worden naar iets dat op een meer systematische wijze te onderzoeken valt. Ik heb niets tegen Freud's begrippenkader, maar men moet met die begrippen hypotetisch omspringen, anders loop je het gevaar niet wetenschappelijk bezig te zijn. De wetenschap hoeft anderzijds niet alles te verklaren. Als je geniet van een zonsopgang, dan zal je nooit volledig begrijpen waarom je daarvan geniet. En dat hoeft ook niet, geniet maar, hé! We stellen ons vooral vragen als we in moeilijkheden komen. Gelukkig doen we dat niet voor alle dingen waar we ons goed bij voelen. Ge moet u toch niet beginnen afvragen hoe het komt dat we verlieft zijn geworden. Dan verdwijnt het schone ervan. Maar als je depressies hebt, dan is het wel zinvol om te vragen waar die negatieve gevoelens vandaan komen.»

Veto: Depressiviteit brengt ons bij een ander aspect van de psychologie: de psychotherapie. Enerzijds wordt er in de psychologie onderzoek gedaan naar therapeutische modellen, anderzijds is ook de geneeskunde bezig met opleidingen in de psychiatrie. Wat is het verschil tussen beide opleidingen?

Eelen: «We beleven op dit gebied een heel eigenaardige periode, want de opleidingen in de psychotherapie worden aan de faculteit psychologie gegeven, maar het beroep van psychoterapeut is officieel nog altijd een medisch beroep. Dat brengt spanningen tewege aan beide kanten. Psychiateren hebben in mijn ogen een veel te geringe psychologische achtergrond, langs de andere kant hebben psychologen te weinig kaas gegeten van de biologische fundamenten van bepaalde therapeutische stromingen. En zolang je weet dat je complementair kan zijn, is er geen probleem. Als iedereen echter begint te vissen in dezelfde vijver, dan wordt de complementariteit vergeten. Er bestaat momenteel altijd een mogelijkheid tot controversen tussen psychologen en psychiateren. De banden met de psychiatrie kunnen heel goed zijn als psychiateren zich opnieuw hoofdzakelijk bezighouden met de biologische basis van stoornissen. Er zal nooit goed samengewerkt kunnen worden als iedereen op hetzelfde terrein blijft, waarbij de één — de psychiater — kwa machtstructuur meer te zeggen heeft dan

de ander — de psycholoog. Een psycholoog mag nu niet het hoofd zijn van een centrum voor geestelijke gezondheidszorg. Dat moet zeker structureel worden opgelost.»

Veto: Wat geregeld voorvalt, is het afhakken van psychologen eens ze in de praktijk terechtkomen. Depressies tijdens stages komen vaak voor. Is er te weinig praktijk in de opleiding psychologie?

Eelen: «Gedeeltelijk is dat zeker waar. Vooral de laatste jaren is dat problematisch geworden omdat wij één van de grootste faculteiten van de universiteit zijn geworden. Negentig procent van de afgestudeerden heeft niet de ambitie om in het onderzoek te gaan. De grootste interesse gaat nog altijd naar de klinische sector. En dan sta je voor een hele klus als je een serieuze opleiding wil geven met het beperkte personeel dat we hebben. Vele studenten leren tijdens hun opleiding nog niet eens om een gesprek te voeren met patiënten. Als ze daarna tijdens hun stage niet goed begeleid worden, vallen ze werkelijk in een put. Ze missen fundamentele vaardigheden en haken eventueel af. Dat is een drama, want als je in de derde licentie constateert dat je datgene waar je vijf jaar voor gestudeerd hebt, niet aankan, wat moet je dan doen?»

Veto: Zou het geen oplossing kunnen zijn om de stage vroeger in de opleiding te plaatsen?

Eelen: «Dat zou een oplossing kunnen zijn, maar die fundamentele vaardigheden vereisen toch een zekere rijpheid. Het is toch

minder gekeken naar de marktwaarde van de diploma's.»

«Vele studenten hebben dikwijls ook een verkeerd beeld van de opleiding psychologie. Zo blijkt elk jaar opnieuw dat studenten niet weten dat het pakket statistiek toch wel belangrijk is. En dat is vaak een groot struikelblok voor mensen die in de humaniora weinig wiskunde hebben gehad.»

Dominant

Veto: U had het in het begin van het interview over uw priesterachtergrond. Ervaart u soms geen konflikt tussen uw wetenschappelijke bezigheden en uw geloof?

Eelen: «Ik vind het heel moeilijk om mijn geloof te betrekken bij mijn wetenschappelijke activiteiten. Ik vind niet dat er sprake is van een konflikt, maar ik ervaar dat toch als twee verschillende werelden. Hoe meer je in de psychologie onderduikt, hoe meer vragen je krijgt over het geloof. Je moet jezelf voortdurend verplichten om religieuze verklaringen buiten schot te houden omdat je dan niet wetenschappelijk bezig bent. Zo loop je weer het gevaar dat je de geloofsdimensie wil uitsluiten.»

Veto: In de genetica, waarover we het eerder met professor Cassiman gehad hebben, duidt soms de droom op om alle pathologische kenmerken van de menselijke soort te bannen. Wanneer

moelijk voorstelbaar dat een negentienjarige een depressieve man van vijftienveertig moet gaan helpen. Dat is voor beide kanten eigenlijk nefast: ofwel wordt die student overmeesterd, ofwel zegt die man: wat voor een snottier hebben ze hier gezet. Ook in het beroep van huisarts stellen die problemen zich: dat beroep beperkt zich ook niet meer tot het voorschrijven van een pilke. Dokters moeten kunnen praten met hun patiënten.»

Spinnen

Veto: U zei zelf dat de psychologie in uw studententijd nauwelijks bekend was. Nu is de psychologie volledig ingeburgerd, wat onder meer wordt aangetoond door het grote aantal studenten. Hoe verklaart u de populariteit van de psychologie?

Eelen: «Sommigen menen dat de boom van de laatste jaren te verklaren valt door de selektiviteit van de artsenopleidingen. Mensen die niet geslaagd waren voor hun ingangsexamen, zouden volgens deze verklaring vaak gekozen hebben voor een andere opleiding met een artsenprofiel. Ik denk dat het ook te verklaren valt door het feit dat mensen steeds meer kiezen voor datgene wat hen interesseert. De humane wetenschappen zijn in het algemeen gestegen in studentenaantallen. Er wordt veel

is een mens volgens een psycholoog pathologisch? Waar ligt de grens tussen pathologie en gezondheid?

Eelen: «Een belangrijk criterium voor mij is de vraag of de mens of zijn onmiddellijke omgeving eronder lijdt. Neem bijvoorbeeld iemand die angst heeft voor spinnen — en zo lopen er veel rond. Als die angst zo groot wordt dat men zijn eigen huis niet meer durft te betreden, dan kan je van pathologie spreken. Het lijden is een belangrijk criterium want ergens zijn we allemaal pathologisch. We hebben allemaal onze trekjes, maar daarom is het niet altijd aangewezen om in therapie te gaan.»

Veto: Wat zou u uw studenten willen bijgebracht hebben als ze de universiteit verlaten?

Eelen: «Eigenlijk zou ik willen dat studenten meer aangezet worden tot nadenken. We leven nog altijd in een onderwijsstelsel waarin reproductie dominant is. Ik vind dat wij de studenten veel te weinig leren nadenken. Leren nadenken doe je door te wijzen op het bevragen van heel simpele dingen. Dan stel je de vanzelfsprekendheid in vraag. Dat is de weg naar wijsheid. In onze opleidingen wordt de indruk gewekt dat de theorieën van vandaag altijd geldig zullen blijven.»

Diederik Vandendriessche Yves Dejaeghere

Denksport goes USA

Puzzelt u graag?

Puzzel dan mee,
wordt Belgisch kampioen
en neem gratis deel aan
het Wereldkampioenschap
in New York!

Denksport
PUZZELBLADEN

BELGISCH KAMPIOENSCHAP
DENKSPORT

Vraag uw deelnemingsfolder voor 15
april op het nummer 03/360.53.00
of fax naar 03/324.38.98, e-mail
naar info@keesing.be of vraag
ernaar bij uw dagbladhandel.

Wie is Ann(e)?

Een zoektocht naar identiteit, maatschappelijke verantwoordelijkheid en de grens tussen fictie en realiteit. In "Attempts on her life" wil Tg Monk geen antwoorden bieden, maar de juiste vragen stellen. Een stuk waarin teater naar zichzelf kijkt.

In 1997 studeerden Ellen Goemans, Maureen De Jong en Eric de Vroedt af aan de Arnhemse toneelschool en vormden Tg Monk. Ooit diep geraakt door Jan Ritsema die in hun tweede jaar 'Hamlet' regisseerde, is het een trio dat vooral vragen stelt in plaats van opinies naar voren brengt. Ze gingen toen naar Sarajevo met hun 'Hamlet', gevoeld door een ander beeld omtrent "de maatschappelijke verantwoordelijkheid van

de kunstenaar" dan voor hun ontmoeting met Jan Ritsema. Hij temperde hun idealisme en heroïek en boog het om in een manier van konkretiseren die ze nu nog steeds meedragen. Ze begeven zich op de weg die voorafgaat aan het handelen, ze zoeken naar de juiste vragen, naar de juiste woorden en zoeken steeds opnieuw.

Kaleidoskoop

Tg Monk werkte reeds met verschillende mensen samen, onder andere Frank Verduyven (Tg STAN) en Annette Kouwenhoven (Maatschappij Discordia) en met teksten van George Perec, Harold Pinter, Milan Kundera, John Osborne enzovoort.

Nu brengen ze een tekst van de Britse auteur Martin Crimp (1997), "Attempts on

her life". Ze maakten deze voorstelling deze keer in samenwerking met Willy Thomas (Dito/Dito). Conceptueel gezien een opmerkelijk stuk binnen de hedendaagse Engelse literatuur. Ann is het hoofdpersonage, over wie in zeventien scènes sprekers een levensverhaal 'schrijven'. Ann komt echter zelf nooit aan het woord. Het is niet duidelijk hoeveel sprekers er zijn. Tg Monk maakte er vijf sprekers van.

De eerste scène bestaat uit antwoord-apparaatberichten gericht aan Ann. De zeventien daaropvolgende scènes vormen eerder een kaleidoskoop van uitspraken omtrent het personage. Er ontstaat een hele wereld rond Ann doorheen de verhalen van de sprekers. Deze wereld maakt de nieuwsgierigheid groot om haar te kunnen vatten: Wie is Ann? Voor haar ouders is ze het lachende meisje Anneke, ze is Anya met haar herinneringen aan de oorlog, ze is een pornoster, een goedgegelovige konformiste, ze is in haar ekstreemste vorm Anny, een nieuw automerk. Haar leven wordt steeds grilliger en neemt onverwachte wendingen. Ze valt niet te (be)grijpen, steeds ontsnapt er iets, steeds spreken dingen elkaar tegen.

Collage

Ann is vanalles, maar is ze dan wel iets, iemand? Teater is ook zoveel en wat kan teater nog zijn? Uiteindelijk kun je de realiteit van Ann in vraag stellen. De pregnant vraag wordt soms niet 'wie is ze?', maar 'is ze niet het resultaat van de hersenspinsels en de tomeloze fantasie van haar vertellers?'. Daar gaat het onderzoek van Tg Monk onder andere over: Wat kan identiteit in onze tijd nog zijn en betekenen? Wat

kan identiteit nog zijn in een wereld waar het "ik" als een illusie wordt afgedaan? Wat is identiteit nog in een cultuur die dolgedraaid is in z'n zoektocht naar het echte 'ik'?

Het gaat om de onmogelijkheid het 'ik' te definiëren als iets substantieels. Is identiteit als het 'schizofrene' investeren in allemaal verschillende dingen, mensen, verhalen? Is identiteit een collage van fragmenten die men bij elkaar moet trachten houden, maar waar men telkens aan moet bouwen en telkens in faalt, zodat men steeds opnieuw moet beginnen? Net zoals Tg Monk telkens opnieuw aan een teaterstuk begint van het pure begin. Uiteindelijk gaat het niet om een identiteitskrisis of het verliezen van, of het wel of niet hebben van identiteit. Misschien veronderstel je dan dat er zoets als een concrete substantie zou zijn voor de identiteit. Het gaat hieraan voorbij. Identiteit is dus ook geen illusie die je zomaar kan doorprikken om dan te zien dat daarachter niets ligt, als het dan nog zo zou zijn dan nog krijg je die leegte nooit te zien.

De dualiteit illusie/echtheid vormt een rode draad doorheen de tekst. Het gaat van de vraag naar de identiteit van het personage, die gesteld wordt binnen de fictie van het boek, naar het onderzoek van de grens tussen fictie en werkelijkheid op de teater-scène, en daarmee samenhangend het spel tussen akteur en personage.

Illusie en werkelijkheid zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden, en gaan voorbij aan dit dialectisch dualisme. Tg Monk gaat op zoek naar de openingen die hen dit biedt. Ze doen aan spelonderzoek naar de verhouding tussen tekst en akteur. Doorheen het spel rond Ann stelt Tg Monk pertinente vragen omtrent het teater in een decor dat verwijst naar de consumptie-maatschappij en de verzorgingsstaat.

Anne Dekerk

Tg Monk speelt "Attempts on her life" op woensdag 5 april om 20.30 u, STUC.

Après-voix: teaterfestival kreeg nieuwe lichtung

"Ik wil naakt zijn en beginnen"

Van 27 tot 29 maart vond het teaterfestival 'Voix Gras' plaats, een feest dat op alle gebied geslaagd te noemen valt. Drie dagen stonden jonge teatermakers, -scholen en -organisatoren centraal. Voor de eerste maal kon ook de toeschouwer een stem uitbrengen. De publieksprijs ging hierbij naar 'Tapis Plein', een voorstelling van het eerste meesterjaar RITS.

Voor de vierde maal organiseerde Kultuurraad (Kura) — een geleding van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) — een teaterfestival waarbij ze op zoek gingen naar veelbelovend, jong talent. De grote rode draad doorheen de festivals is het feit dat Kura ermaar streeft die mensen een stem te geven die anders moeilijk in de schijnwerpers kunnen geplaatst worden: nog te klein voor de roem, al te groot voor de parochiezaal. Oftewel, het is een festival voor die mensen die (pas) met teater bezig zijn, op een teaterschool zitten of net afgestudeerd zijn, mensen die veel talent hebben maar nog niet echt de kans kregen om dit buitenshuis te tonen. Op deze manier probeert het festival net voor deze groep een vangnet te zijn. Ze brengt verschillende akteurs met een totaal andere achtergrond op één podium samen en biedt zo een eerste, pretentieloze kijk op wat de nieuwe lichtung kan worden genoemd.

Stoutmoedig

Zes voorstellingen haalden uiteindelijk de finish en kregen de kans om zich te bewijzen. En het moest goed worden, want de hoge graad van scoutisme die men soms

bij jonge makers aantreft zou wel eens een stempel kunnen zetten op deze nieuwe generatie. Hoorbaar was de zucht dan ook bij de organisatoren en teatermakers toen de eerste voorstelling duidelijk gesmaakt werd. 'Raadseltjes' van het tweede meesterjaar RITS bracht inderdaad een nieuw geluid, een stem van bruisend talent die geloof in de toekomst van teater liet horen. Hun bewerking van het klassieke Oidipusverhaal zorgde er op slag voor dat de tekst een verjongingskuur onderging, een frisse wind. Na een ietwat teatrale, klassieke openingsmonoloog raakte het stuk in de juiste versnelling. De menselijkheid van Oidipus stond centraal. Oidipus is niet langer de grote, teatrale held maar een mens van onze tijd, twijfelend, niet echt in staat om zijn lot in eigen handen te nemen. Maar toch is hij ook weer niet het negatieve, postmoderne geval dat de kale, naakte, harde werkelijkheid wil tonen. Neen, humor is troef. Humor in de taal, een Oidipus die om de haverklap roept: "Ik stop damee, jong. Ik kan da niet!" Een jonge akteur die wil stoppen met wat van hem verwacht wordt, binnen zijn spel en erbuiten. "Het is heel mooi om dingen te laten zijn zonder te veel truken te gebruiken, om er als mens te durven staan". Weg het npraten, welkom de stem van een 'nieuwe generatie'.

Energie en stoutmoedig vertrouwen vond men eveneens terug in de andere voorstellingen, al ging dit soms ook gepaard met mindere momenten: het anekdotisch naspelen van tipetjes, het akteren op automatische piloot. Het geweldige aan dit festival is echter dat het niet perfect moet zijn. Zolang het maar vanuit de makers zelf komt, het écht is, is het al goed. Uiteindelijk toonde elke school, elke akteur vanuit zijn kollektieve en persoonlijke achtergrond

HET PALEIS — Raadseltjes

(foto Daniël Geeraerts)

het geloof in een toekomst voor teater. Het is een zoeken naar en een aftasten van de eigen teateridentiteit.

De hoofdvogel dan, de winnaar van de publieksprijs, bleek de stem van het eerste meesterjaar RITS. Vier akteurs brengen aan vier tafels verschillende verhalen. 'Tapis Plein' vormt een bont tapijt van wat er op de teaterbühne zal verschijnen kan. Monoloog en dialoog, spanning en emotie, echt en artificieel, geleerd en geïmproviseerd, goed en slecht. Een voorstelling die je niet echt vatten kan.

Naakt

Voor het publiek was het duidelijk dat er 'iets' met deze voorstelling aan de hand was. Sommigen vonden supergoed wat anderen volledig afkeurden. Als een paal boven water stond wel de durf tot improviseren. Het functionele naakt van een akteur die 'altijd al wel eens naakt op een podium had willen staan' kruide de voorstelling en gaf het 'ik-wil-naakt-zijn-en-beginnen'-gevoel van het hele festival een letterlijke invulling. Zeker wanneer naderhand bleek dat meneer zijn 'improvisatie-

intuïtie' volgde en dus ook zijn mede-acteurs vol verwondering te kijk zette. Het was een voorstelling die verhalen vertelde zonder er aan de oppervlakte één verhaal van te maken. Onder deze verschillende stories bleek echter wel 'le grand récit' van 'de huidige maatschappij' schuil te gaan. De ensenering zat echter konstant op de smalle grens tussen goed en slecht, soms een voetje in het ene gebied, dan weer in het andere. Een spel dat het publiek blijkbaar aan het denken zette. Uiteindelijk vond de meerderheid de voorstelling zeer goed en dit deed hen besluiten er de voorkeurstem aan te geven.

De organisatoren wisten op alle gebied de puntjes op de i te zetten en zorgden ervoor dat het publiek zowel tijdens de voorstelling als in de pauze — door dans en muziek — aan zijn trekken kwam. De doelstellingen die het festival zich had gesteld, van aan jong talent een forum te bieden en deze nog moeilijk bereikbare groep van teatermakers in de schijnwerpers te plaatsen, waren hoognodig en geslaagd.

Kim Neuskens

Nederduits paasspel tot leven gebracht

Een uniek middeleeuws kado voor de 575ste verjaardag van de KU Leuven", zo luidt het op de flyer van het Redentiner Osterspiel. Een dik jaar hebben studenten en profen de handen uit de mouwen gestoken om de opvoering van een middeleeuws toneelstuk voor te bereiden: Voorbij vrijdag ging het stuk in première.

De viering van 575 jaar KU Leuven in het jaar 2000 moet iets speciaals worden. Meer dan een jaar lang kunnen studenten en profen meevieren met het jubileum van onze Alma Mater. Een van de hoogtepunten moet de opvoering van het Redentiner

Osterspiel worden. Het oorspronkelijke idee om dit Middelnederduitse paasspel, dat nog even oud is als de universiteit zelf, op te voeren komt van Johan Nowé, professor Duitse literatuur aan de KU Leuven. Hij zag het als zijn droom om het stuk,

waarvan niet zeker geweten is of het al ooit is gespeeld, op te voeren. Het oorspronkelijke, kleine idee is als een monsterproject geëindigd.

Dat het geheel in het historische kader van het Leuvense Groot Begijnhof opgevoerd wordt, is allerminst een toeval te noemen. Het begijnhof is op zichzelf al een unieke lokatie. Tevens zijn er slechts enkele plaatsen waar er een dergelijk middeleeuws kader bewaard is. Bovendien werd het begijnhof op 31 maart ingehuldigd als cultureel werelderfgoed van de Unesco. Op die manier wordt de relatie tussen de setting en het stuk zelf bijzonder onder de aandacht gebracht.

Zieltjes

Het Redentiner Osterspiel is een religieus drama dat omstreeks 1460 ontstaan is. Het speelt zich af in de tijd voor pasen en heeft de verrijzenis van Kristus als hoofdonderwerp. Het stuk is opgedeeld in twee delen: eerst is er de verrijzenis en de hellevaart van Christus, het tweede deel verhaalt de lotgevallen van de werkloze Lucifer en zijn ploeg.

Het stuk begint met een optocht van de hele ploeg acteurs naar het podium, begeleid door muziek en zang. Jezus neemt plaats in zijn graf en de engelen stellen het gebeuren voor. Het eerste deel vertelt hoe Pilatus zijn ridders opdraagt het graf van Jezus te bewaken, maar de engeltjes zorgen ervoor dat Jezus toch kan verrijzen. Vervolgens gaat Jezus naar de hellepoort om de zieltjes uit de handen van de duivel te bevrijden.

Het tweede, veel dynamischer deel verhaalt hoe Lucifer en zijn werkloze ploeg van duiveltjes zo zoek gaat naar zieltjes. Zij komen terecht in Lubeck, waar de pest uitgebroken is. Daar zijn zieltjes in overvloed te rapen. Een voor een worden een aantal figuren voor Lucifer gebracht vooraleer zij in de hel terechtkomen.

Men heeft gepoogd de oorspronkelijkheid van het stuk zo goed mogelijk te bewaren. Hierbij speelt de setting in het Leuvense begijnhof uiteraard een belangrijke rol. Voorts heeft men het originele skript voor de opvoering nauw gevolgd, alsook de aanwijzingen voor het decor en de kostuums. Ook de originele taal van het stuk, het Middelnederduits, heeft men bewaard. Het Middelnederduits mag dan wel de taal zijn waaruit later het Nederlands en het Duits zijn gegroeid, het is daarom niet altijd even verstaanbaar. Om te vermijden dat er toeschouwers zouden zijn die niet kunnen

volgen, heeft men een verteller tussengevoegd die het geheel kadert.

Het akteertalen van de Leuvense studenten mag duidelijk niet onderschat worden. Vooral de rol van Lucifer springt in het oog. Waar hij in het begin nog niet slecht genoeg lijkt voor een opperduivel, komt hij in het tweede deel volledig los. Muziek en zang spelen een belangrijke rol in het stuk en worden gebracht zoals in het originele skript beschreven. Iets minder was het wanneer zang of muziek met dialogen gecombineerd werden: de dialogen moeten hier steeds het onderspit delven.

Brand

Het spektakelaspect wordt steeds als een belangrijk deel van de voorstelling naar voren geschoven. Helaas was er tijdens de opvoering weinig te merken van een vurig spektakel met helse effecten. Enkel vooraan op het podium en op de hellepoort ontsprong regelmatig een kleine vuurfontein op bevel van Jezus of Lucifer. De brandweer stond steeds paraat en dat was maar goed ook, want tot tweemaal toe stond een klein stukje van het podium zwaar in brand.

Naast de grapjes die de verteller soms maakte, was er ook in het stuk zelf heel wat humor verweven. Soms was dit te wijten aan de taal: enkele woorden hadden in de middeleeuwen een neutrale betekenis, terwijl zij nu een bijklank hebben. Ook de talrijke val- en schuifpartijen, onder andere door de duiveltjes, waren een plezier om naar te kijken.

Vooraf het tweede deel van het Redentiner Osterspiel was erg boeiend, het eerste deel was wat langdradig en kon misschien wat ingekort worden. Een bijna drie uur durende opvoering in open lucht is tenslotte ook een inspanning voor de toeschouwers. In België is het helaas begin april nog niet zo warm.

Katelijne Beerten

Het Redentiner Osterspiel speelt van woensdag 5 april tot en met zondag 9 april, telkens om 20.30 uur in het Groot Begijnhof. Kaarten kosten 500 frank voor studenten en 750 frank voor anderen. Info en reservatie op 016/32 41 40.

Indische avond

Naar jaarlijkse gewoonte organiseert de Indian Students Association Leuven (Isal) een culturele avond om de banden met de Leuvense studenten aan te halen. Ieder die geïnteresseerd is in de Indische cultuur en er meer over te weten wil komen, moet op 7 april vanaf 19 uur afzakken naar de grote aula van het Maria Theresia College. Een groep van Belgische en Indische studenten zal er Indische muziek en dans brengen. Nadien is er tijd voor een praatje bij gratis vernamperingen. Ook de inkom is gratis.

(lg)

**ALBATROS
DRAAIT NOG STEEDS
OP 78 TOEREN**

The Legend Continues

Voor alle fuiven, kan je bij de Albatros terecht. Je draait zelf, of wij zorgen voor iemand. Voor de prijs hoeft je het niet te laten.

GETUIGENISSEN

Joséph: "Ik ben nog nooit zo goed zat geweest als in den Albatros. Het hier is er echt aan te raden."
Paul: "De kansen die ik daar gezien heb zijn beter dan die in Salo. Zoveel prachtige vrouwen heb ik nergens anders gezien."
Goedele: "Den Albatros ik beter dan SEX."
Tinep: "Ik heb in den Albatros mijn lief gevonden. Ah, al mijn lieven."
Louka: "Eén van de vele prachtige zalen die Leuven rijk is. Alleen maar dankzij mijn belet."
Dieter: "Ik geef er regelmatig luiven. Weer je maaien? Het is de beste manier om mijn geve van thuis aan te spreken. In de lubeck."
Johannes: "Salich Kerfeste en een Kefuklich Albatros."
Peter: "Ez gaan niets boven de Albatros om je nu eens goed te obeken."
Stevie/Alber: "I'm gonna fly like an eagle."
Godfried: "Ik ga toch veel liever naar de cinema, hoer."
Walter: "Ik ben nu 33 jaar en er is maar één plaats waar ik dat verveer Albatros."
Lieve: "Mij maak het eigenlijk niet veel uit waar ik 's avonds een kan ontspannen, maar een één of andere reden zit ik toch vaak in de Albatros."
Godv: "Een dan zijn er nog messen die twijfelen aan het bestaan van God."
Robv: "Als ik de Albatros vroeger had ontdekt, dan zou ik hoogstwaarschijnlijk geen problemen gehad hebben met die 72 uur."

Kingje gelukwens of overvloediger met bezwaars of andere personen in een nauwelijks volledig bevestigd en zonder enige bijbetreffing. Zolang u ook maar naar de Albatros komt.

PRIJZEN

Huur zaal: 10.000,-
Vat bier: 5.500,-
Fles frisdrank: 80,-

INFORMATIE EN RESERVATIES

LOKO, 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven
016/32.37.89 (elke werkdag 14-18u)
fax: 016/22.01.03
loko@loko.student.kuleuven.ac.be

van fifties tot seventies, van klassiek tot modern

Kringloopwinkel Spit, alles wat je kot nodig heeft

MEUBELS, KLEDING, FIETSEN, HUISRAAD,...

SPIT
KRINGLOOPCENTRUM

OPENINGSUREN
dinsdag t/m vrijdag 10u-18u
zaterdag 10u-17u

Diestsesteenweg 104, Kessel-Lo
016/26.09.21

“Ik heb een zwak voor foutjes”

Wrouwen en snelle auto's, dat is zijn ding, vooral als hij ze kan vastleggen op pellicule. Maar een macho is Mark Lagoon niet. Het gaat hem om de obsessie. Ook als hij erover spreekt en zelfs op een regenachtige ochtend in een Brussels kafee.

Lagoon: «Ik kom niet uit de filmwereld, ik heb ook geen filmopleiding gehad. Mijn verleden situeert zich in de muziek. In de jaren tachtig maakte ik met mijn band La Muerte muziek die je zou kunnen omschrijven als trash rock. Het had wat weg van The Birthday Party, de eerste groep van Nick Cave. Met La Muerte toerden we door België en een heel stuk van Europa: Engeland, Spanje, Duitsland, Frankrijk, Italië. We hebben vijf platen gemaakt. Toen de groep gesplit was, deed ik een jaar lang niets artistieks. Maar dat bleek al gauw onmogelijk. Ik heb toen bij mezelf gezegd: zo kan het niet verder. Ik heb mijn reis naar de Verenigde Staten geannuleerd en met het geld dat ik daarmee uitspaarde, heb ik een eerste kortfilm gemaakt, *Nicky the Stripper*. We hebben die gedraaid op één dag, met een heel laag-budget. Er spelen geen acteurs in mee, gewoon enkele van mijn vrienden. De stripteaseuse heb ik in een peepshow opgeduikeld. Het is een eenvoudig verhaaltje, de kamera heb ik bij een vriend gevonden. Het gaat snel voorbij maar de magie was er en ik had het virus te pakken. Ik wou met het medium verdergaan.»

Veto: Is de keuze voor film bewust gemaakt of had je net zo goed een andere kunstvorm kunnen kiezen?

Lagoon: «Ik ben altijd al in vanalles geïnteresseerd geweest. Mijn interesse gold niet alleen de muziek. Ik hou veel van literatuur, van sinema, van muziek. Ik ben in kunst in het algemeen geïnteresseerd. Eigenlijk vooral in rock. Maar goed, ik hou ook van schilderkunst bijvoorbeeld. Het gaat om het gevoel, l'esprit. Ik hou van een bepaald gevoel en wanneer ik dat in een bepaalde kunst vind, is het oké. Of het nu gaat om een schilderij of een illustratie of zelfs journalistiek. Ik ben zo bijvoorbeeld de oude artikelen van Thompson — die nu ook boeken schrijft — aan het zoeken. Wat mij in sinema specifiek aantrekt, is het werken in groep. Dat heb je niet bij literatuur of schilderkunst. Ik heb die groep nodig. Ik heb namelijk geen enkele filmische scholing, dus ook geen technische kunde, maar ik vond die wel bij vrienden rondom mij. In negen jaar muziek was ik die wel tegen-

(foto Jimmy Debruyne)

gekomen in het wereldje van de tv en de clips. Op die manier is de keuze voor film er eigenlijk heel natuurlijk gekomen. Ik heb dus niet bewust gekozen in de zin van: nu wil ik regisseur worden. Mijn films zijn dan ook niet gesofistikeerd. Ze zijn vrij ruw, de montages zijn erg *cut*, minimalistisch bijna.»

Veto: Vooral het kleurenpalet is erg opvallend.

Lagoon: «Ik heb voorkeuren en verlangens

maar ik werk met mensen. Het kader, het licht, enzovoort, wordt gedaan door een sjef-operator of een fotodirecteur. Af en toe discussiëren we over de keuzes maar vanaf dan is het aan hen. De technische uitwerking is hun verdienste. Ik heb een idee in mijn hoofd, ik leg het uit en zij interpreteren. Tegenwoordig werk ik vooral samen met Patrick Otten.»

Braak

«We blijven hoe dan ook werken met beperkte middelen. Bijvoorbeeld voor *Bonneville or Bust* hebben we pelikule gereukeerd van grote productiehuisen die reclamefilms draaiden. Zij hebben een stock die ze bewaren maar nooit gebruiken en wij hebben het risico genomen om daarmee te werken. Als je de beelden goed bekijkt, zie je dat de kleuren voortdurend wijzigen. Daar hou ik van: het uitbuiten van de originele fout. Ik heb een zwak voor foutjes en ik maak er graag gebruik van.»

«Je sprak van het beeld maar ik hecht ook veel belang aan het geluid, de muziek. Het is een belangrijk detail. Omdat ik weinig geld heb, draai ik stomme films. We filmen dus op een imaginair ritme. Nadien in de studio plakken we de muziek en de dialogen eraan. Mijn idool situeert zich in de jaren zestig-zeventig: Bruce Brown, die revolutionaire documentaires maakte. Hij maakte de eerste reportages over surfers, *Endless Summer*, of over moto's, *On any Sunday*. Ik werk graag naar zulke modellen. Uit mijn hele bagage, literair of filmisch, put ik om zelf dingen te maken. Ik assimileer, ik neem op en braak weer uit.»

Veto: Letidomotieven in jouw films zijn vrouwen en snelle wagens.

Lagoon: «Het gaat steeds om

obsessie. Men verwijt me soms dat het machismo is. Ik hou van de wereld van de mechaniek en de techniek maar ook van het vrouwelijke universum. Het is echter meer een vorm van bewondering, van hommage, dan van uitbuiting. Bij machismo buit je uit, spot je. Ik voer steeds dominante vrouwen ten tonele, sensuele ook met een sterke seksualiteit.»

Veto: In *Nicky the Stripper* ridiculiseer je de mannen zelf.

Lagoon: «Precies, en toch blijven de critici mij machismo aanwrijven. De Nicky's hebben bijzonder veel succes in Spanje en Zuid-Amerika, regio's met een tipisch Latijns verleden van machismo. Daar zijn de reacties het positiefst wat festivals en aankoop betreft.»

Veto: Vrouwen en auto's, dan heb je ongetwijfeld *Crash* gezien van David Cronenberg.

Lagoon: «Natuurlijk heb ik die gezien en ik vond hem geweldig. Ik hou in het algemeen van Cronenberg omdat in al zijn films die obsessie ook terug te vinden is. Ik ben nog altijd koortsachtig op zoek naar zijn debuut, een kortfilm die hij op school gedraaid heeft over een Bucati, een Italiaanse moto. Van kindsbeen af was ik al geobsedeerd door auto's en moto's. Ik hou ook veel van *Rage* van Cronenberg, een van zijn eerste langspeelfilms. Zijn hoofdrolspeelster was een voormalig porno-actrice. Ik haalde de mijne uit een peepshow. Zie je de link? Cronenberg is geen echt idool maar ik heb er erg veel respect voor.»

Bad

«Wat me ook aan Cronenberg bevalt, is zijn bio-mechanische obsessie, de cyborgs, mens en machine maar dan heel subtiel. Mijn echte idolen situeren zich in de ondergrondscinema. Daar haal ik de meeste ideeën. Bij de hedendaagse regisseurs ga ik meestal naar het vroegere werk kijken. Daar merk je de essentie zelf. Je kan Spielberg verafschuwen voor al wat hij vertegenwoordigt, maar zijn eerste film, *Duel*, is onwaarschijnlijk. Een auto en een vrachtwagen, dat is het. Gemaakt zonder enig budget. Dat is mijn droom. Als je me zou vragen welke film ik zou willen maken, wel, voilà. Wat me nog zo bevalt aan die eerste films, zijn de foutjes, het gebrek aan meesterschap. Die foutjes verrijken het geheel, ik hou niet van volmaaktheid. Bij de meeste kunstenaars heb je het begin, dan de rijpheid, *le jour de gloire*, en tenslotte de dekadentie. Kijk maar naar Elvis Presley of de Who. Wat dat betreft zijn de Sex Pistols geweldig, die hadden maar één plaat.»

Veto: Waarop heb je je gebaseerd bij het draaien van *Dago Cassandra*?

Lagoon: «Daar hebben we ons flink mee geamuseerd. Er zijn invloeden van de *polar*, de politiefilms en -romans. Voor de dialogen hebben we de techniek van de *cut up* toegepast. We hebben in interviews van Jane Mansfield gesnuffeld, wat de schitterende fraze opleverde: "When I'm good, I'm good. When I'm bad, I'm better", maar ook in teksten van Nietzsche. Het is een vorm van literaire sampling. We hebben alles samen gegooid en er een verhaal van gemaakt. Je zou dat de *White Trash Culture* kunnen noemen: we hebben gesnuffeld in de vuilnisbakken van de sinema en de literatuur. Zelfs daarbuiten, zoals dialogen die we her en der opvingen en flarden uit roksongs.»

Veto: Het gebrek aan financiële middelen werd mooi geïntegreerd in de film.

Lagoon: «*Dago Cassandra* heb ik gefilmd met vierduizend Belgische frank. Voor de doorsnee kortfilm in België ligt de kostprijs op één à twee miljoen. Maar ik hou van kortfilm, het is goedkoop, snel. Dat is rock 'n roll. En je krijgt direct respons. Wat de reactie betreft is rock fantastisch. Het is het snelste medium. Dat heb je niet bij literatuur of fotografie. Als je met een gitaar het podium staat, krijg je meteen reactie. Bij film is dat ook zo maar iets minder. En het is verschrikkelijk duur.»

Peter Mangelschots

De films van Mark Lagoon zijn te bekijken op dinsdag 25 april in de Stuczaal. Nadien heeft hij ook nog wat in petto (zie kader).

Speed, strip, racing

Mark Lagoon toont vijf kortfilms in het Stuc, maar daar houdt het niet mee op. Aansluitend laat hij nog een avondvullend programma op de aanwezigen los. Eentje om duimen en vingers van af te likken. Een overzicht:

Bonneville or Bust: Sinds een halve eeuw binden honderden snelheidsduivels de strijd aan de snelste piste ter wereld, die van Bonneville, Utah. Op de 16 000 jaar oude zoutvlakte doen stalen monsters de chrono ontploffen: lakesters, streamliners en roadsters, bijeengeknutseld door geniale mecaniciens. Snelheid is hun passie, rekords zijn hun obsessie.

Nitro Nicky: Een duel in *the middle of nowhere* tussen een motorrijder en een verleidelijke maar gevaarlijke vrouwelijke chauffeur. Een hommage aan vrouwen die de man niet willen aanvullen, maar hem verslaan.

Nicky the Stripper: In een duister cabaret doet Nicky haar act. Tegelijk leeuwijn en leeuwentemster staat ze tegenover vier mannen, die er helemaal niet voordelig uikomen, en een hond die zich beperkt tot toekijken.

Dago Cassandra: Gepolijst, glimlachend, maar met zijn eigen methodes om dingen gedaan te krijgen en met weinig oog voor de rampen die hij daardoor creëert. Kijk uit als je hem ooit tegenkomt.

Drag Strip 69: Naar Lagoon's zeggen zijn meest vreemde film. Het is geen documentaire, geen fiktie, experimenteel maar met de vaste ingrediënten: snelheid, strip, racing en trash.

Na de kortfilms laat Lagoon het Stuc uit de bol gaan. Met plaatjes: een mik van surf, easy listening, rockabilly en Italiaanse muziek. En met erotische super-8-filmpjes die hij

DINSDAG 4 april

- 20.00 u **FILM** Libertarias, in AV 01.12, toeg. vrije bijdrage, org. Film en Kulturen.
- 20.00 u **FILM** New Harvest Special: 'The Iron Heel of Oligarchy' van Alexandr Bashirov (1998, 75', Russisch, Ned ond). Nikolaj verkondigt onophoudelijk teksten over sociale rechtvaardigheid, zowel bij fabrieken als tegenover zijn minnares, in Stuczaal, toeg. 175/150/125/100, org. Stuc.
- 20.00 u **KLASSIEK** 'De Barbier van Sevilla' door Kameopera Warschau. Dit meesterwerk van Rossini wordt beschouwd als een van de beste komische opera's ooit, in Schouwborg, toeg. 1100/850/550/250, org. CC Leuven.
- 20.30 u **KONSERT** De Beethoven Academie brengt werk van Mozart en Kurt Weill, in PDS, toeg. 650/500/350 (studenten KUL -50%), org. Beethoven Academie.
- 20.30 u **TEATER** Tout Court: Dood Paard brengt '40.000 Sublime and Beautiful Thoughts', zie maandag, in Vlamingenstraat 83, toeg. 175/150/125/100, org. Stuc.
- 22.30 u **FILM** New Harvest: Riviera Hotel van Bernie Jldis (Ned. 1998, 90', Spaans, Ned ond), in Stuczaal, toeg. 175/150/125/100, org. Stuc.

WOENSDAG 5 april

- 10.00 u **MUZIEK** De Kolacny-broers spelen 'De beeldtentoonstelling van Moerskorsky', met toelichting, diaprojektie en tentoonstelling. Inklusief ontbijt vanaf 8u30, in Speelpleinstraat 10, Bierbeek, toeg. 280/200/150, org. CC De Borre, tel. 016/46 14 00.
- 14.00 u **FILM** Nuovo Cinema Paradiso, een Italiaans-Franse komedie van Giuseppe Tornatore uit 1988, in Vander Kelenstraat 30, toeg. 25/50, org. Vlaams Filmmuseum en -archief.
- 20.00 u **DANS** As Palavras / Compagnie Claudio Bernardo brengen 'Incandescência', Werfelende dans vol ritmeveranderingen, met Straivinsky's 'Le Sacre du Printemps' en een collage van kleinere stukken met elementen van Braziliaanse religies en rituelen, in Schouwborg, toeg. 500, org. CC Leuven.
- 20.00 u **FILM** Nuovo Cinema Paradiso, een Ita-

- lians-Franse komedie van Giuseppe Tornatore uit 1988, in Vander Kelenstraat 30, toeg. 25/50, org. Vlaams Filmmuseum en -archief.
- 20.00 u **SCHRIJFSAKTE** SchrijfKafeel, in Den Amedee, org. Amnesty International Leuven.
- 20.30 u **TEATER** Redentiner Osterspiel: een middeleeuws Paasspel in het Middelnedertu. Een geslaagde combinatie van kristelijke plechtigheid, humor en helse paniek. Met allerhande nevenactiviteiten zoals koorddansers, vuurspuwers en marktkramen. Reservatie 016/32 41 40, in Groot Begijnhof, toeg. 750/500, org. KU Leuven.
- 20.30 u **TEATER** Forum Présent: TG Monk speelt ism Willy Thomas 'Attempts on her life' van Martin Crimp, zie artikel, in Vlamingenstraat 83, toeg. 350/300/250/200, org. Stuc.

DONDERDAG 6 april

- 20.00 u **DANS** As Palavras / Compagnie Claudio Bernardo brengen 'Incandescência', zie woensdag, in Schouwborg, toeg. 500, org. CC Leuven.
- 20.00 u **KONSERT** Recital viool/piano met fokus op Hongarije en werk van Bartok, Ligeti en Kodaly, in Mechelsestraat 111, toeg. 300/250, org. CC Oratoriënhoof, tel. 016/22 81 07.
- 20.30 u **DANS** Tout Court: Alexander Baervoets presenteert een licht herwerkte versie van 'Blauw', en zijn nieuwste voorstelling 'The Mapping of Canada'. Een spannende confrontatie tussen oud en recent werk, in Brandweerkazerne, Vaartkom 12-14, toeg. 350/300/250/200, org. Stuc.
- 20.30 u **TEATER** Redentiner Osterspiel, zie woensdag, in Groot Begijnhof, toeg. 750/500, org. KU Leuven.

VRIJDAG 7 april

- 19.00 u **DANS** Indische muziek en dans, in Grote aula MTC, toeg. gratis, org. Indian Students Association Leuven.
- 20.00 u **GESPRESKSAVOND** 'Het einde van de concurrentie', met prof Johan Verstraeten, in Jan Staasstraat 2, org. UP werkgroep Broederlijk Delen.
- 20.00 u **TEATER** Theatergroep Hollandia en Theater Antigone spelen 'De Bitterzoet', naar Dennis Potter's 'Brimstone and Treacle'. Een

- burgergezin is totaal ontworicht sinds het ongeval van hun dochter. Potter toont in dit stuk zijn fascinatie voor de donkere kant van de mens, in Schouwborg, toeg. 450/350/250/150, org. CC Leuven.
- 20.30 u **DANS** Tout Court: Alexander Baervoets, zie donderdag, in Brandweerkazerne, Vaartkom 12-14, toeg. 350/300/250/200, org. Stuc.
- 20.30 u **MUZIEK** Les Pilliers de Cabaret brengen uiteenlopende genres: zigeuner- en sirkusmuziek, jazz, blues en chanson. Hun teksten zijn nu eens komisch en absurd, dan weer bespiegelend, in Speelpleinstraat 10, Bierbeek, toeg. 280/200/150, org. CC De Borre.
- 20.30 u **TEATER** Redentiner Osterspiel, zie woensdag, toeg. 750/500, org. KU Leuven.
- 22.00 u **FUIF** Holebifuij, in Lido, org. Driekant.

ZATERDAG 8 april

- 20.30 u **LEZING** Dichter Mark Van den Hoof en schilder-muzikant Jan Muës laten hun creativiteit de vrije loop, in Schoolstraat 15, Herent, toeg. 200/150, org. C.C. De Wilde-man ism Mengmetaal, tel. 016/21 14 31.
- 20.30 u **MUZIEK** Portugese avond met Fado, muziek van het volk, in Buurthuis, Pastoriestraat 1, Korbeek-lo, toeg. 300/250/200, org. Magereelonds Bierbeek en Leuven.
- 20.30 u **TEATER** Redentiner Osterspiel, zie woensdag, in Groot Begijnhof, toeg. 750/500, org. KU Leuven.
- 22.00 u **FUIF** Lesbiennefuij, in Blauwe Kater, org. Labyrint.

ZONDAG 9 april

- 20.30 u **TEATER** Redentiner Osterspiel, zie woensdag, in Groot Begijnhof, toeg. 750/500, org. KU Leuven.

WOENSDAG 12 april

- 20.00 u **FILM** Luba, Nederlands-Argentijns drama van Alejandro Agresti uit 1991 met Adrian Brine, in Vander Kelenstraat 30, toeg. 25/50, org. Vlaams Filmmuseum en -archief.
- 20.00 u **KONSERT** La Petit Bande brengt ism Collegium Vocale Gent Haydn's 'Die Sieben Letzte Worte Unser Erlösers am Kreuze', en ook Mozart: Ave Verum Corpus - Kyrie KB 341. Gratis inleiding door Sigiswald Kuyken om 19 u in de foyer, in Schouwborg, toeg. 900/700/400, org. CC Leuven.

VRIJDAG 14 april

- 20.00 u **REISERVARING** 'In het licht van Peru': studenten vertellen hun inleefreiserervaring, in Jan Staasstraat 2, org. UP werkgroep Broederlijk Delen.
- 20.00 u **SIRKUSTEATER** Circus Ronaldo brengt een eigenzinnig sirkustheater. Ze jongleren,

- balanseren en akteren. Sirkus, teater, komedie en tragedie verdwalen in elkaar, in sirkustent in Van Ostaïjenpark, Heverlee, toeg. 500, org. CC Leuven.

ZATERDAG 15 april

- 14.00 u **FESTIVAL** Popverdorie II. Op het programma staan muziekworkshops, info-stands en infosessies, en als afsluiter om 20 uur de finale van Rockvok: rock- en popfestival voor jonge popgroepen in Vlaams-Brabant. Info 016/23 84 27, in Romaansepoort, Brusselsestraat 63, org. CC Leuven.
- 20.00 u **SIRKUSTEATER** Circus Ronaldo, zie vrijdag, in Sirkustent in Van Ostaïjenpark, Heverlee, toeg. 500, org. CC Leuven.

WOENSDAG 19 april

- 20.00 u **FILM** Kernis in de regen, Nederlandse Triller van Kees Brusse uit 1962, in Vander Kelenstraat 30, toeg. 25/50, org. Vlaams Filmmuseum en -archief.

ZATERDAG 22 april

- KONSERT** Hiphop-optredens, in JH SOJO, Emmeilaan 35, Kessel-lo, org. ABVV Jongeren.

MAANDAG 24 april

- 20.00 u **FILM** New Harvest: 'Unter den Palmen' van Miriam Kruihsch (Nederland, 1999, 82', Duits/Engels, Ned ond). David en Tanja plagen in Rotterdam kleine overvallen. Wanneer David de foto van een moole jongen vindt, wordt zijn leven overhoop gehaald, en dringt een verstikkend verleden zich op, in Stuczaal, toeg. 175/150/125/100, org. Stuc.
- 22.00 u **MUZIEK** Jazz Op Zondag (op maandag), in Stucbar, toeg. gratis, org. Stuc.

DINSDAG 25 april

- 20.00 u **FILM** New Harvest Special: An evening with... 'Mark K.R.' Lagoon (zie ook artikel pagina 13), in Stuczaal, toeg. 175/150/125/100, org. Stuc.
- 20.00 u **MUZIEK** Oorgetuigen: Luc De Vos, zanger-gitarist van Gorki, brengt plaatjes, verzamelings en zijn gitaar mee, in Vagaderzaal 3 Stuc, toeg. 125/100/75/50, org. Kultuurraad.
- 20.00 u **TEATER** Carrousel speelt Abigail's party van Mike Leigh in de regie van Marin Van Veldhuizen: wat begint als een gezellige visite onttaardt in een chaos met dramatische afloop, in schouwborg, toeg. 450/350/250/150, org. CC Leuven.
- 22.00 u **MUZIEK** An evening with... 'Mark K.R.' Lagoon: muziek en erotische super-8-films (zie artikel pagina 13), in Stucbar, toeg. gratis, org. Stuc.

zoekertjes

- ✓ Kris Roselle tikt met plezier al uw papers, eindwerken, enz. Hof ter Bekelaan 12, 3020 Winksele-Herent, tel. 016/20.70.77
- ✓ Riccolino, heb je er nooit aan gedacht om iedere vrijdag een paar minuutjes vroeger op te staan zodat je zelf om je koffie kan gaan? Maar ja, je laat je dan ook zo graag door mij verwennen, hé.
- ✓ Mai dierest Anita, juist toe seej aim oulwees hier for joe, no metter wat! Astrid
- ✓ Groettes vanuit de broestamant aan Holly Hobby.
- ✓ Hoezo, It was great? (dieter)
- ✓ Uw zalm met broccoli, tiens.
- ✓ Dogma was iets minder, maar kom, we hebben toch goed gelachen.
- ✓ Lucifer, veel, heel veel beterschap.

- ✓ Tobback: neen neen neen, niet vandaag, ik ben niet van Lubeck.
- ✓ Godsdienst? Pff, weeral seks.
- ✓ Woubeir, proficiat met uw Katrien. Er is er één van straat. Hoera! En dat is te zien.
- ✓ Liesbeth, bedankt voor de nota's. Zie je me nog graag? Bartje.
- ✓ Bibi, mama, deze week ga ik echt scheergerief kopen.
- ✓ Bibi distantieert zich van deze uitspraak.
- ✓ Aan Hilde V. Ik heb u nu toch al tien keer gezegd dat de pil niet goed is voor uw gezondheid. Bemin Ronny kondoomgewijs.
- ✓ Aan Margo F. Ge denkt toch niet dat ik me ga blijven laten kondomiseren en steriliseren zeker?
- ✓ Aan Bartje. Ge kunt op uwe kop gaan staan.

I-CO COPY

een waaijer aan mogelijkheden

Tiensestraat 118
Tel: 23 70 30

Tiensestraat 88
Tel: 23 70 02

Naamsestraat 115
Tel: 23 70 03

Alfa

- 05/04 om 14.00 u: Presidiumverkiezingen met receptie, in Perma Alfa. • 05/04 om 22.00 u: Ikea (Inter-Klio-Eoos-Alfa)-TD, in Albatros.

Eoos

- 04/04 om 14.00 u: Verkiezingen, in Erasmushuis, 7de verdieping. • 05/04 om 22.00 u: Ikea (Inter-Klio-Eoos-Alfa)-TD, in Albatros. • 05/04 om 24.00 u: Verkiezingsuitslag, in Albatros. • 06/04 om 20.00 u: "Het Oosten bloost": thema-tapavond met muziek uit en ivm Afrika, Azië en Oost-Europa, met hapjes, in Fakbar Letteren.

Germania

- 04/04 om 14.00 u: Verkiezingen, in Letterentuin en Erasmushuis. • 05/04 om 22.00 u: Film, in MSI 03.18. • 06/04 om 21.00 u: Kantus, in Ambiorix.

Historia

- 04/04 om 10.00 u: Verkiezingen, in Hal Erasmushuis. • 06/04 om 21.30 u: "Alles moet op"-cocktailavond, in Praatkamer Fak Letteren.

Klio

- 04/04 om 20.00 u: Lezing: "Catullus: Herman Brusselmans uit de eerste eeuw voor Christus?" door T. Opsomer, in MSI 00.28. • 05/04 om 16.00 u: Verkiezingsdebat en stemming, in MSI 03.18. • 05/04 om 22.00 u: Ikea (Inter-Klio-Eoos-Alfa)-TD, in Albatros. • 05/04 om 24.00 u: Uitslag verkiezingen, in Albatros. • 06/04 om 22.00 u: Gocktailavond, in Perma Klio.

LBK

- 25/04 '2000 minuten van de horeca', in Gnoergl.

NFK

- 25/04 Verkiezingen en karaoke, in Biertuin (Mechelsestraat).

Politika

- 04/04 om 20.00 u: Debat over de veiligheid op Euro 2000, in Kleine aula MTC, toeg. gratis.

VTK

- 25/04 Trappistenavond, in 't Elixir.

VRG-verkiezingen: traditioneel versus alternatief

“We komen op zonder preses”

De verkiezingsweek in de rechten belooft eindelijk nog eens spannend te worden. Twee voelwaardige teams bieden zich aan om het tanende studentenleven van de juristen in spe nieuw leven in te blazen. Vorige week dronken kandidaat preses Dirk Lambrecht en diño onderwijsverantwoordelijke Tom Rubin van team Blauw nog samen een pint met Kim De Witte van Delta 2313, de uitdaginge ploeg die zonder preses opkomt.

Veto: Julie hebben bekendheid verworven in de rechtsfaculteit als het traditionele presidium (Blauw) versus het alternatieve presidium (Delta 2313).

Blauw: «Is dat zo, ja? Spijtig, want daar zijn we niet zo gelukkig mee. Het is wel zo dat we heel wat mensen in huis hebben die uit het huidige VRG-presidium komen of uit de jaarpresidia. In die zin zijn we traditioneel. Maar het is zeker niet onze bedoeling het huidige VRG-beleid klakkeloos over te nemen.»

Delta 2313: «Er zijn toch objectieve verschillen tussen onze ploegen. Wij hebben geen band met de VRG-stamboom van de laatste jaren. In het begin van het jaar zijn we naar de aula's getrokken en hebben we iedereen uitgenodigd om eens met ons rond de tafel te zitten en alzo een gloednieuwe ploeg te vormen. Het VRG nam ons eigenlijk wel een beetje kwalijk dat we dat initiatief namen zonder hun medewerking.»

Individualistisch

Veto: Kan men een presidium runnen zonder enige ervaring?

Blauw: «Het moet mogelijk zijn, dat zeker, maar het is wel een huzarenstukje. Een fluit organiseren kan iedereen, een kursusdienst runnen is andere koek. De bedragen waarover je beschikt brengen een grote verantwoordelijkheid met zich mee.»

Delta 2313: «Dat we geen ervaring hebben in een presidium is zowel een voordeel als een nadeel. Wij zijn niet gebonden aan het verleden. Vernieuwende concepten zullen er bij ons veel gemakkelijker doorkomen, denk ik. Routine missen we natuurlijk. Als je het belang van ervaring overroep, dan laat dat blijken van een heel technische benadering van de kringwerking, als een motorje dat moet blijven ronken. Creativiteit is belangrijker bij ons.»

Veto: Pieter Poissonier, huidig preses, gaf in een interview in De Standaard een zeer pessimistisch beeld weer van de rechtenstudenten. Rechtenstudenten zouden in niets meer geïnteresseerd zijn en alleen nog en masse naar megafuiven en galabals afzakken.

Blauw: «Wij zijn het niet eens met die uitspraak. Je mag ten eerste niet alle studenten over dezelfde kam scheren. Ten tweede, als de rechtenstudent apatisch wordt tegenover het VRG, dan moet het VRG zich maar eens afvragen of het daar zelf niet voor verantwoordelijk is. Ik geef toe dat ik de oorzaak ook niet echt ken, maar als je de apatie als voldongen feit aanneemt, moet je er niet aan beginnen. Wij moeten vragen wat de studenten leuk vinden, de studenten moeten niet per se leuk vinden wat het VRG leuk vindt. We kunnen alleen maar hopen dat de huidige VRG-moeheid zich niet tegen ons keert, omdat we mensen van dit jaar rekruteren.»

Delta 2313: «We hebben die toenemende individualisering onder de studenten in De Valk als uitgangspunt genomen voor onze analyse van wat een VRG moet zijn. Studenten worden de laatste jaren gewoon te veel als consumenten beschouwd. Zo zijn verkiezingscampagnes marketing geworden, de inhoud speelt niet meer. Misschien is de rechtenstudent apatischer geworden, maar de student is ook niet meer op de

hoogte van wat er zich allemaal afspeelt in zijn kring. Voor belangrijk onderwijsnieuws zou bijvoorbeeld een veel grotere groep studenten gemobiliseerd moeten worden, vanuit de kring zelf. Je kan toch niet verwachten dat een eerstekeer het VRG-lokaal binnenstapt en zegt: “Ik zal mij hier eens op onderwijs storten.” Nee, je moet hem daar zelf toe uitnodigen.»

Veto: Als de student moeilijk aan te spreken is, kan decentralisatie naar de jaarpresidia, die dichterbij de student staan dan een oplossing bieden?

Blauw: «Ik (Dirk) zit toevallig persoonlijk in het jaarpresidium van de tweede licentie. Daar zijn veertig mensen komen stemmen, waarvan de twintig kandidaat-leden. Ik

kermis zijn.»

Veto: Waarover gaat jullie inhoudelijke kam-pagne?

Delta 2313: «Prioritair is voor ons dat de student meer betrokken wordt bij de kringwerking. Bij alles wat er gebeurt moet elke student inspraak kunnen hebben. Daarom werken we nu nog geen al te specifieke standpunten uit. Er moet een discussie-kultuur groeien en daarvoor willen wij de structurele mogelijkheden scheppen. Dat houdt meer in dan eens een droog enquête-formulier uitleiden. Als er iets op stapel staat, nodig je alle studenten uit om mee te werken.»

Blauw: «Ons inhoudelijke stokpaardje zal

Blauw versus Delta 2313

(foto Jimmy Debruyne)

betwijfel dus dat jaarpresidia dichterbij de student staan. Ze vormen vaak zelfs nog meer dan het VRG een vriendenkluikje. Het zou ook fout zijn om je verantwoordelijkheid door te schuiven. Een VRG moet er zijn voor iedereen.»

Delta 2313: «Wij zien dat toch enigzins anders. Het past in onze strategie om het individualisme proberen te doorbreken. Als we met kleinere activiteiten met een jaarpresidium een meer sociale sfeer in de rechten kunnen krijgen, zullen we dat niet laten. Als je die mensen beter omkadert, moeten daar zeer mooie initiatieven uit kunnen voortspruiten.»

Pensenkermis

Veto: Er kruipt handenvol geld in campagnes. Zou men het budget van een campagne niet beter plafonneren, zodat iedereen op voet van gelijkheid kan strijden?

Delta 2313: «Wij gaan daar volledig mee akkoord. Veel ploegen moeten afhaken omdat ze het budget niet hebben. Als er dan één ploeg opkomt, die een hele week met bier staat te gooien, komt er nog twintig procent van de studenten stemmen. Zoiets moet tot apatie leiden en getuigt niet van groot respect voor de student. Je moet natuurlijk wel een campagne voeren, om de student te overtuigen dat het grote budget waarmee volgend jaar gewerkt wordt in goede handen zal zijn.»

Blauw: «Ik denk dat die vraag passé is. De gouden jaren zijn echt wel voorbij. De sponsors gooien niet meer met geld zoals vroeger. Maar maak je geen illusies: om verkozten te worden moet je inhoud hebben en iets op poten zetten dat de moeite is. Een verkiezingsweek mag geen pensen-

onderwijswerking zijn. Het contact met de student moet zeker ook hersteld worden. Nu denken studenten te veel dat het VRG een besloten kluik is. We willen bijvoorbeeld ook dat alle profen verplicht een cursus uitgeven bij ons of bij Acco, maar we kunnen natuurlijk niet beloven dat dat ook effectief zal gebeuren. Het is nu vaak zo dat de verkoop van wetboeken aan studenten moet zorgen voor het temperen van de kostprijs van wetboeken die aan beroeps mensen verkocht worden. Dat kan toch niet.»

Veto: Het VRG is in het verleden niet altijd een toonbeeld geweest van solidariteit met de andere kringen. Op Sociale Raad (Sora) en Kringraad (Ktrira) — geleidingen van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) — waren er dit jaar vrijwel geen afgevaardigden van het huidige presidium te bespeuren.

Delta 2313: «We zijn zeker van plan om daar volgend jaar verandering in te brengen. De dingen die daar besproken worden zijn van het allergrootste belang. De richtlijnen van de rektor en de dekanen worden daar aan de studenten meedeeld. Denken we maar aan de beslissing die dit jaar genomen is om de inschrijvingsgelden van de VAO's naar beneden te halen, dankzij Lokol Achttienduizend frank in plaats van enkele honderdduizenden. Sommige daarvan waren VAO's in onze faculteit. Ik snap niet hoe een VRG dat aan zich voorbij kan laten gaan.»

Blauw: «De relatie VRG-Loko is nooit echt goed geweest naar mijn weten. Dat is inderdaad een droevige zaak. Ik hoop dat we enkele studenten kunnen afvaardigen dit jaar. Kring en Sora vergaderen echter op zeer studentenvriendelijke uren. Op vrijdagavond ga ik zoals de meeste studenten

naar huis. Ten tweede vind ik dat Loko zeer ver van het bed van de modale student staat. Daar mag ook wel eens op gewezen worden.»

Veto: Het VRG speelt al lang geen rol meer in het ruimere maatschappelijk debat. Moet een presidium van een rechtsfaculteit zich ook met behoudhouding met maatschappelijk hete hangijzers?

Blauw: «Ik vind niet dat het VRG aan politiek mag doen. Wij moeten als juristen een gedegen juridische mening vertolken. Met beleid mogen we ons niet moeien. Op een politiek debat of een politiek bod moeten alle politieke partijen aan top komen. Het maakt niet uit wie je uitnodigt want een student kan zijn eigen mening vormen.»

Delta 2313: «Het lijkt me evident dat je geen politieke standpunten inneemt als het VRG. Maar als je bedenkt dat onze studenten binnen tien jaar maatschappelijke voortrekkers zullen zijn, moeten we zorgen dat juristen politieke begrippen leren hanteren,

(foto Jimmy Debruyne)

leren debatteren. We moeten het debat op een hoogstaande manier leren voeren. Nu gebeuren die vaak pro forma, men zet zes politici naast elkaar en er is niets gezegd op het einde van de avond. Ook in *Balans*, het tijdschrift van het presidium, moet er een plaats zijn waar studenten hun mening kunnen vertolken.»

Primus

Veto: Waarmee gaan jullie de rechtenstudenten overtuigen om op jullie te stemmen?

Blauw: «Ik heb het al gehad over hoe belangrijk onderwijs is voor ons. Daarnaast willen we ervoor zorgen dat de files bij de kursusdienst effectief tot het verleden behoren. Sommige mensen pleiten ervoor de vrijwilligers daarvoor een zeer klein bedrag te laten betalen, maar ik ben daar volfedig tegen.»

Delta 2313: «Ons eerste programmapunt is zoveel mogelijk mensen te betrekken bij de werking van het VRG. Wij geloven dat we daarvoor de structuur van het presidium radicaal moeten veranderen. We komen op zonder preses. We zijn dit jaar begonnen als allemaal gelijken, er was zelfs geen *primus inter pares*. We werken nu met koördinatoren op bepaalde domeinen, zoals onderwijs en cultuur. Die organiseren dan commissies rond die themata waar iedereen die zich ervoor wil engageren kan bij aansluiten. Inhoudelijk gaan we voor veel meer kleinschaligere activiteiten. Ook de aanpak van grote activiteiten willen we veranderen. Tegenwoordig wordt er geronseld voor de vierentwintigurenloop om Ekonomika te kloppen. Wij zullen de nadruk leggen op het sportieve karakter van het gebeuren.»

Nikolas Cloet